

ZEMPLÉN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLÉN-VÁRMEGYE KÖZÖNSÉGÉNEK

ÉS A ZEMPLÉN-VÁRMEGYEI „TANÍTÓ-EGYESÜLET”-NEK

HIVATALOS LAPJA.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

ELŐFIZETÉS ÁRA:

Egész évre . . . 6 frt.
Félévre . . . 3 „
Negyedévre . . . 1 „ 50 kr.Bérmertetlen levelek
csak ismert kezektől fo-
gadhatnak el.Kéziratok nem adtnak
vissza.

Egyes szám ára 15 kr.

A nyilvántartásban minden
garmond sor díja 20 kr.

HIRDETÉS DIJJA

hivatalos hirdetéseknek:
Minden szó után 1 kr.
Azonfelül bélyeg 30 kr.Petitnél nagyobb, avagy
diszkrétül vagy körzet-
tel ellátott hirdetések-
ért természet szerint min-
den négyzetcentim. után
3 kr. számítatik.Állandó hirdetéseknek ked-
vezmény nyújtatik.Hirdetések és pénzküldé-
mények a kiadóhivatalhoz
intézendők.

Husvét.

Az emberi haladás történelmének leg-szentebb emléke a kereszt. Ennek tövében született meg az új világ, a szabadság s az egyenlőség eszméjével. Az a kereszt-ről lecsorgó vér tette termékenynyé a földet, hogy egy új társadalmi rend hajtásait sarjadza.

A Golgota drámájának végjelenetét pedig megörökítette a feltámadás csodája.

Egy magasztos szent hit, mely ezred-évek vallásosságának gránit alapja: vigasztalás a sebzett szivekre, balszam az epedő szivek sajtására. Hiába töpreng a tépelődő elme, hiába kételkedik a hitetlenség s igyekszik szétválasztó léket űtni a mély vallásosság hitében.

A kereszten a jóság, az értelem s a szeretet eszményképét gyalázták meg az Isten fiában. De feltámadott dicsőségesen, a kit meggyaláztak.

Örök példát akart nyújtani az Isten-fia ezzel a küzdő emberiségnek, hogy az eszmét, az igazságot keresztire feszíteni, sziklakoporsóba zárni lehet, de megölni nem.

Ez a husvét ünnepe.

Diadalünnep, mely új világrendet s vele új erkölcsi és társadalmi alapot teremtet.

Csodálatos, hogy a világot miként tudta saját képére és hasonlatosságára átgyurni az a végtelen szeretet, a ki meggyalázza, ruháitól megfosztva vértett el a kereszten; de a kinek emlékeztetést soha semmi sem tépi ki többé az emberiség szívéből.

Jöhetnek évek, mulhatnak századok, de az az idő, mely minden dolgot, mely minden kételkedőt: Renant és Strauszot, felémészt, Krisztus alakját csak nőni látja.

Mert mi volt a társadalom ő előtte s mi lett ő utána?

Az ő-kor erkölcsi nyomora mindinkább növekedett; a római birodalom a hatalom tetőpontjáról alásüllyedt; az értelmi alázatlanság és az erkölcsi rothadás ugy megtámadta gyökerében, hogy a hatalmas alkotás kártyavárrá gyöngült.

Az állami és társadalmi rend alapja megingott. A jogelvek helyét a zsarnokság, a jogtudat önértetét a szolgálalkúság alacsony-sága váltotta fel.

Mivé sülyedt az emberiség méltósága, midőn látta a büszke Rómát egy Claudius előtt leborulni s imádni azt a lovat, melyet Enobarbus fia az istenek közé emelt?!

Két osztályra bomlott a társadalom: a zsarnokok és rabszolgák osztályára. Az egyik nem akart, a másik nem tudott ember lenni, mivel még a törvény is dolognak tekintette.

Igy szorította háttérbe az erő joga az eszme jogait.

Krisztus élete, Krisztus halála és a feltámadás, melynek ünnepét a Husvétban ünnepeljük: új világot teremtett. Mint a villámesapás a tölgyet, mint a vihar a szemetet, ugy szórta szét a rothadt erkölcsi és társadalmi rendet ez a csodás, megfjethetetlen szó:

„Feltámadott!”

Nemcsak Krisztus támadott föl egyedül. Vele az emberi haladás eszméje bontakozott ki a sziklasírból, vele feltámadt a hit, az igazság s feltámadt a szeretet.

A feltámadás az emberi méltóság önértetét, az emberi jogok biztosságát ültette a szivekbe. Főlemelte fejét a tömeg; szétzúzta láncait a rabszolga s megtette az első lépést az emberi egyenlőség útján

A husvét az emberi jogok feltámadása is. A kereszténység a jog és a szeretet eszméjét minden emberre kiterjesztvén: a haladás biztos alapjait terjeszté ki, a haladásnak biztos alapját tette le.

Főlemelte a nőt a tisztelet piedesztáljára, a gyermeket védelmébe vette, még a szülők zsarnoksága ellen is s így a kereszténység a jogvédő palástjává lesz.

Halleluja!

A feltámadás ünnepe, Krisztus élete, halála s feltámadása meghozta az igaz szeretetet. „Szeresd felebarátodat, mint tenmagadat!” Ez az igaz tan, melyre az emberek, a társadalom, az ország és vármegye nyugalma, boldogsága alapítva van. A szeretet hozza magával a békét, mely a jóllét, a melegedés kuforrása. Soha nincs alkalmasabb ünnep a szeretet a béke emlegetésére, mint a Husvét, Krisztus feltámadása ünnepe. A Megváltó, ki a szeretetet hirdette, még a keresztfán is megbocsátott ellenségeinek, mely bocsánatot az igaz szeretet sugalta.

Bármilyen vallásfelekezet, nemzetiség lakozik e hazában és vármegyében, legyen egymással tertvén a hazaszeretben! Imádját Istenét bármily nyelven, bármely felekezet szertartása szerint, az Istentől nyert igaz szeretet szilárdítsa az egymás iránt érzett becsülést, tiszteletet, felebaráti szeretetet! Ez hozza meg a vármegye s vele együtt a haza erejét, a békét és a melegegédéssel párosult boldogságot. Magyarországnak, benne e vármegyének is, nem harca, nem egyenetlenségre, hanem nyugalomra, békére van szüksége.

A Husvét ünnepe hozza meg minden szívbe a szeretetet s az igaz hitet!

M. L.

TÁRCA.

Hódítás.

Hiába fontam mézes beszéddel,
Kacagó ajkkal, szilaj szeszélylyel,
Szó, pillantás hiába érte.
Akár egy szikla föl se vette!

Felhagytam hát a küzdelemmel,
Ki birna ilyen kőkebellem!
Ha maga Vénusz eléje állna,
Tán akkor se lobbanna lángra!

Csalódtam. Nem volt kő a szíve!
Megnyílt az arany csengésére . . .
Meghódította — régi nóta —
Egy csunya lány — szép milliója!

R. Sary.

Tragikum.

Irta: Révész Bódog.

— A „Zemplén” eredeti tarcája. —
(Folyt. és vége.)

Mikor Margarethe befejezte beszédét, az aljegyző szólott.

— Nem számszorta siralmasabb-e, nem igazi tragódia-e, — itélje meg kisasszony — a története annak az ifjunak, kinek tragikumát most elmondom kegyed előtt. A rútság étka nehezedik rá, s nem a legnagyobb átok-e ez, a mi sujt-hat egy embert? Hiszen azt a világot mozgató hatalmas erőt, a szerelmet, legtöbbször a „hit-

vány porhüvely”, a külső, gyújtja lángra. S nem a legbosszantóbb sors-e az, ha egy fiatal embernek a rútság jut osztályrésztül? Otthonában nincs otthona, melynek érezné barátságos melegét. Nyitva állanak előtte a legfényesebb társaságokat befogadó szalonok, de mert ő a társaságoknak csak páriája, ez a körülmény csak növeli tragikumát; a gúny óló fulánkjait, a bosszantás sebző tövisait ütögetik agyongyötört szívébe. Jól gondolja meg kisasszony, az az ifju életében még sohasem érzé, hogy női bársonyos szempillák alól egy meleg sugár szállott volna feléje és sohasem tapasztalá, hogy egy leány szívesen, örömmel társalgott volna vele. Oh Margarethe, az a szegény ifju a szerelem birodalmának száműzöttje! —

Réthy Pista ugy érezte, hogy minden egyes kiejtett szava után megkönnyebbedett a szíve. Margarethe pedig azonnal megérezte, hogy oly hűen, oly bizalmasan ennyi fájdalommal, mint most előtte Réthy cselekedte, csak a saját keserveinket esetelhetjük; megérezte, hogy a szerelem birodalmának száműzöttje senki más, mint maga a minden szájalomra méltó Réthy Pista. És a míg az aljegyző beszélt, szeméből perogtek a részvét könyei. Most már tudta, érezte, miért oly melabús az ő ideálja mindig.

Most Margarethe vette át a szót.
— Ez a melabús, elkeseredett ifju, hitemre, téved. Míg beteges képzelete a legsötétebb képeket alkotja, hogy azokkal életét agyongyötörje, nem veszi észre, hogy egy ifju leány szeméből — kit talán nem is méltatna szerelmére, — nem a barátság, nem a rokonszenvnek, de a legtisztább szerelemnek igézete száll feléje. Oly közel van az az ifju ehhez a leányhoz — mellette — sőt mikor távol vannak is egymástól

lelkeik — esküszik ez a leány — akkor is együtt vannak, mert ez a leány ismeri, érti, imádját annak az ifjunak dőre ábrándjai dacára is nemes jellemét.

— Oh én imádom önt Fräulein Margarethe!

III.

Miként, ha hosszú ideig vagyunk sötét-ségben, s aztán újra megpillantjuk az aranyos napfényt, szemünk előtt egy ideig még homály borong: ugy a Réthy Pista sötét, szomorú éjszakájában, bánatos lelkében is egyszerre a felkelő napnak, a szerelem boldogító napjának fénye homályba burkolta az ifjunak egész lényét. Elkábult. Agya is épp csak hogy működött. Gépiesen járt fel s alá szobájában, midőn végre cigarettájának a tüze, mely ujjába harapott, magához térítette. Megdörzsölte mind a két szemét. Mintha mélységes álomból ébredt volna fel, de érezte, hogy édes búbajos volt az az álom. A mint felocsúdott eltompultságából, időbe tellett, míg gondolatait rendezni bírta, míg meggyőzte magát arról, hogy nem álom volt az a látomány, de igenis a legboldogabb valóság. Aztán még egyszer lelke szeméi elé idézte életének ama legédesebb perceit, annak a csillagsugáros nyári estnek történetét. Csak addig az időpontig emlékezett vissza tisztán, míg Margarethe az ő bánatos szavaira beszélni kezdett. Mikor a nevelőnő szóra nyitotta ajkát, emlékezett, hogy ekkor lénye valami rendkívüli változáson ment át és a lány szavainak hatása alatt mintha szerelmi vallomást rebegett volna . . . Hogy mi történt azután abban a tündéres légkörben, arról alig maradt valami halvány em-

Vármegyei ügyek.

Tisztelő küldöttség főispánunknál. Illésházy Endre, Mád város jegyzője, a képviselőtestületnek f. évi március hó 29-én tartott rendkívüli közgyűlésében a következő indítványt terjesztette elő: „Mély megdöbbenéssel fogadta Zemplén-vármegye közönsége mlts. Molnár István főispán urnak a folyó évi február hó 28-án tartott vármegyei közgyűlésen tett azt a kijelentését, hogy aggkorára valójeg tekintettel főispáni állását a magas kormány rendelkezésére bocsátotta s hogy állásától feltétlenül megválni készül. — Annál nagyobb örömmel töltte el a vármegye közönségét az utóbbi napokban meg erősítést nyert az az értesülés, hogy a főispán ur, engedve a vármegye egyhangú óhajának s a magas kormány kívánságának, szándékától elállott és a vármegye élén tovább is megmarad. — Tudjuk, hogy ömértósága mily áldozatot hozott szeretett vármegyéje közönségének evvel az elhatározásával; mert előrehaladott kora dacára ifju hévvel és tetterővel, erejét csaknem felülmúló odaadással munkálkodott s munkálkodik a vármegye közigazgatásának, s úgy közgazdasági, mint kulturális érdekeinek felvirágoztatása körül. — Nincs a vármegyének oly zuga, melyet éles szemei észre ne vennének, nincs oly kérdés, mely figyelmét elkerülne. Szegény és gazdag, közrendű és magasrangú előtte egyenlően kedves s meghallgatásra talál. — Azt hiszem, a tek. képviselőtestület egyhangú helyesléssel teszem, a midőn azt indítványozom, hogy Molnár István főispán urnak ezért az elhatározásáért köszönetünket nyilvánítsuk, személye iránt feltétlenül ragaszkodásunknak és bizalmunknak kifejezést adjunk s őt ebből az alkalomból, midőn t. i. a magas kormánynak ily nagymérvű bizalmában részesült, üdvözzöljük. — Mád város képviselőtestülete örömmel tette magáévá az indítványt, határozattá emelte, egyszersmind pedig utasította a város főbiráját és jegyzőjét, hogy a képviselőtestület részéről kiküldöttek élén a határozatot jegyzőkönyvi kivonat formájában nyújtsák át a főispánnak. A küldöttség, melyet Illésházy Endre vezetett, márc. 30-án járt el megbízatásában. A küldöttség vezetőjének üdvözlő beszédére adott válaszában kiemelte a főispán, hogy mint eddig tette, tőle kitelhető igyekezettel ezután is azon lesz, hogy Mád község közönsége erkölcsi és anyagi érdekeinek előbbrevitelében üdvösen közremunkáljon, — egyszerűsind a küldöttség útján küldőiknek megelégedést, boldogságot kívánt.

Kinevezés. A főispán Péchy Andor végzett jogász szacsuri lakost ideiglenes minőségű díjas közigazgatási joggyakorlóvá kinevezte és szolgálatátelre a varannai szolgabírói hivatalhoz osztotta be.

Halálozás. Baranyavármegye törvényhatóságának tisztikara mély fájdalommal tudatja, hogy zengővári Forrai Iván, ny. főszo-
lgabíró, a vármegyének közszeretben állott tisztviselője, a pécsi járásnak 30 éven át volt főszo-
lgabírája, f. é. március hó 29-én, 70 éves korában, hosszas szenvedés után Pécsen elhunyt.

lékezetében. Ugy rémlett előtte, mintha Margarethe sokat szenvedett lelke félt volna egyszerre többet meríteni a gyönyör serlegéből, s mintha bucsut intve tünt volna el a kert egyik rózsalugasában. Ő maga pedig mintha vánszorgott volna tovább álmatag léptekkel, s a mint cigarettájának tüze a való világ eszméletére ébresztette, ott találta magát szobájában. Majd a nyitott ablakhoz lépett. Hálával, boldogsággal telt szívből küldött sóhajtást sóhajtás után a ragyogó csillagok felé. Igen, igen, ugy van, semmi kétség többé, az a bánatos szép leány az ő szépséges szerelmese. S im, fölesendültek lelkéből a szép leánynak fájdalmas szavai: „De hát mit is akar egy nevelő? Csak nem kívánhatja, hogy befogadják az uri társaságok?”

Elgondolta Réthy az idegen leányok szomorú sorsát, s vádolta önmagát, miért is volt ő olyan balga, hogy egyesegyedül ott vélte feltalálni az ideált, a hol senki meg nem értette, a hol mindenki kinevette; miért is volt oly vak, hogy nem látta, nem érezte az idegen leánynak érte égő, hevülő szerelmét. Lelke előtt állott a sugár termetű bánatos szépség: Margarethe! Érezte, hogy szíve a legszentebb szerelemre gyulladt a szépséges szép Margarethe iránt, hogy szereti, hogy szeretni fogja. Ugy érezte Réthy Pista, hogy a legteljesebb boldogság költözött szívébe. Terveket szőtt, terveket egy édes, derült, tündéresen szép életről. Szerette volna, hogy Margarethét már úgy látnák az emberek, a mint karjára fűzi, mint kedves kis feleségét. Szerette volna azoknak a gyűlölt nőknek, kik annyiszor és annyira gyötörték, oda kiáltani: „Látjátok, feltaláltam az én kincsemet! Szébb, ragyogóbb ő nekem egy maga, mint ti vagytok mindnyájan, mert míg a ti külsőtök alatt hiu, irigy, fényűzést sóvárgó, üres lélek lappang: ad-

Allami anyakönyvi statisztika. A sá-
toralja-ujhelyi állami anyakönyvi hivatalnál
1899. márc. 24-étől márc. 31-ig a) házasságot kö-
tött: pár: b) kihirdetett: 4 egyn: c) szü-
letési anyakönyvi bejegyzés volt 16 esetben; d) elhalálozott: 11 egyn.

Hírek a nagyvilágból.

Hegedüs Sándor kereskedelemügyi kir. miniszter, a ki szabadságra utazott, Konstantinápolyba érkezett.

Egy szálló égése. New-Yorkban márc. hó 18-án kigyuladt és földig égett a Windsor-szálló. Hatvan vendég bennégett, köztük a Mac-Kinley köztársasági elnök sógora is.

A Fülöp-szigeteken, hol az amerikaiak és a bentszülött filippinok élet-halál harcot vívnak egymással, szorulni kezd az amerikaiak kapcája, mert nem kevesebb, mint 35.000 főnyi segítőhadat kértek.

Hírek az országból.

Uj államtitkár. Ófelsége a király, márc. 22-én kelt elhatározásával, Bernáth Géza dr.-t, a szegedi ítélőtábla elnökét, az igazságügyminisztériomhoz államtitkárrá nevezte ki. A kinevezés váratlan híre nagy örömet szerzett vármegyénkben is, mert az új államtitkár szoros rokoni kötelekek fűzik a Dókus-családdal s éppen azért özőnével mentek a szerenese kivánatok Ujhelyből is és a vármegyéből az új államtitkárhoz.

Vaszary Kolos bíboros herecegrímás, a husvéti ünnepek alkalmából Esztergomból a székes fővárosba felelt, így szól:

Schlauch Lőrinc dr., N.-Várad bíboros püspöke, márc. 27-én ünnepelte 75-ik születésnapját. Az agg főpap fiatalos erővel és fáradhatatlanul intézi egyházmegyéje ügyeit.

Honvédszobor emlék Selmeczbányán. Selmeczbányáról értesítik lapunkat, hogy a város lelkes közönsége monumentális honvédszobor felállítását vette tervbe a szabadságharc hőseinek emlékére. A gyűjtések az emlékszoborra már nagyban folynak, az ügyet ocsovai Ocsovszky Vilmosné, Selmeczbánya volt polgármesterének övegye, vette kezébe több dícső honleány vezetésével. Midőn e hirt közreadjuk, pártfogásunkba fogadjuk és ajánljuk t. olvasó közönségünknek a nemes eszmét. A ki lelkesül a hazaszeretnek e magasztos megnyilatkozásán, járuljon hozzá fillérjeivel! Az adományok ocsovai Ocsovszky Vilmosné urnó, vagy a városi pénztár címére Selmeczbányára küldendők.

Különfélék.

T. olvasóinknak boldog husvéti ünnepeket kívánunk!

— **Királyi adományok.** Ófelsége, kabinet-irodája útján és főispánunk előterjesztésére, Király Gyula kolonczai és Artim Antal gk. lelkészeknek 25-25 ftnyi, — továbbá András

dig az ő lelkét szent ábrándok, magasztos érzelmek övezik mennyei glóriával! —

IV.

Az ifju aljegyzőnek boldog ábrándjai csakhamar tova illantak.

A mint Margarethét, mint már az ő kedves kis menyasszonyát látta képzeletében oldala mellett, egyszerre irtóztató sejtélem ragadta meg lelkét. Míg egész lénye a boldogság verőfényének szinompájában ragyogott, az a sötét sejtélem egész valóját egyszerre megdöbbené. Szerette volna azt az édes gondolatai közé belopódzó rémet elkergetni, tovaüzni, de az továbbra is ott motoszkált agyában. Mind erősebben küzdött ellene, de sikertelenül. A gonosz sejtélem végre teljesen kibontakozott előtte s ott állott mint egy gonosz démon, sőt vigyorogva így szólította meg: „Azt hiszed dőre ifju, hogy az a leány szerelemből lenne nőddé? Hiszen tudja ő, hogy rúttságod miatt senki más nem akar a tied lenni?”

Ezek a pokoli gondolatok a boldogság fellegvárát, melyet Réthy Pista csak az imént épített föl magának, legott romba döntötte. Sokat szenvedett lelke megszokta a csalódásokat, fájdalmasan szisszent fel:

— Oh én balga, hogy ez nekem előbb nem jutott eszembe.

De a sötét rém, a sátni gondolat mégsem birt urrá lenni az ifju fölött. Küzdelmes harc tört ki lelkében. Az életre-halálra küzdő felek a mindnyájunkban bentélő jó és rossz démonjai voltak. Legsötétebb pesszimizmusa mellett sem tudott teljes hitelt adni a rossz démon rábeszélésének, hogy a nevelő, csak színlelt volna. Mennél tovább töprengett, annál erősebben kezdte hinni, hogy az a marcangoló gondolat csak agyrém. Jó szelleme legyőzte a rosszat.

János palotai, Juris György esztész, Minesik Mihály f.-esebinyei és Sztarovszky Péter priszlói tanítóknak egyenkint 15 ftnyi legkegyesebb adományt küldött.

— **Erzsébet-rend.** Ófelsége a király Sennyey Pál báró özvényének, Fiáth Mária bárónő öexciájának, az „Erzsébet-rend“ nagykeresztjét adományozta.

— **Személyi hírek.** Téry Ödön dr. közegészségügyi felügyelő, a mult héten hivatalos kiküldetésben vármegyénkben időzött. — Tolnay Ödön kir. mérnök az ujhelyi kulturtermérség-nél a pozsonyi kulturtermérséghez helyeztetett át

— **A kétszázhuszonharmadik évforduló.** Márc. 27-én, mint évről-évre tenni szokták, szűk baráti és zárt körben az idén is kegyelettel, hazafias benső érzéssel ünnepelték meg Sátorhegy városában a történeti jelentőségű momentum évfordulóját, hogy t. i. városunk tőszomszédságában, Borsi községben, 1676. márc. 27-én látta meg az első világgósságot a nagy szabadsághős, II. Rákóczi Ferenc fejedelem, kinek emlékezete a nemzeti hű kegyeletben halhatatlanná vált. — A 223-ik évforduló közeledésének alkalmából a „s.-a-ujhelyi hívek“ szellemi érintkezésbe léptek a fővárosi IX. kerületi polgári fiúiskolának lelkes tanáraival, kik most ismételve indítottak mozgalmat oly végből, hogy a nemzet egyik régi óhaját, hogy t. i. Rákóczi Ferenc hainának Konstantinápolyból, a lazaristáknak Szent-Benedekhez címzett templomából végre hazahozassanak és visszaadassanak a szülőföld édes anyai ölének — teljesedésben menjen. A tanárok most Széchenyi Ödön gróf pasához folyamodtak közbenjárásért. A nemes gróf válasza, melylyel a folyamodásra felelt, így szól:

Nagyrabecsült uram! Az a hazafias eszme, amelynek megvalósítása érdekében az Uraságod elnöklete alatt álló bizottság fáradozik, engem is élenken foglalkoztatott s így kellemes kötelességemnek tartottam ez ügyben az itteni illetékes körökkel érintkezésbe lépni.

Be kell mindenekelőtt vallanom, hogy a terv keresztülviteléhez önök által kezdeményezett formát nem tartom egészen alkalmasnak és féltő, hogy az itteni szokások és viszonyok (itt a mohamedán vakbuzgóságra céloz a nemes gróf, hogy t. i. a halottak örök nyugodalmát a sir fölbontásával háborítani ott égbekiáltó bűn. — Szerk.) olyan nehézségeket támaszthatnának, amelyeket egy, a kormány támogatása nélkül működő bizottság nem volna képes leküzdeni.

Természetes, hogy a hamvak kiadását első sorban a lazaristáktól kell kérni és legajánlatosabb lenne ez irányban a lazaristák Párisban székelő generálisához (Mr. Antoin Fiat superieurgeneral des Lazaristes et des filles de Charité Paris rue Sévres 95) fordulni.

Csak ezután, ha a rend hajlandónak mutatkozik a fejedelem hainainak kiadására, kerülhet a sor arra, hogy itt kérjük az elszállításához szükséges legfelsőbb engedelem megadását. Ennek az eljárásnak apróbb részleteiről beszélni még nagyon is korai volna; annyit azonban még is mondhatok, hogy itt is feltétlenül szükséges lesz külügyministeriumunk, illetve itteni nagykövetségünk jóakaró

Ott állott előtte Margarethe, a mint beszélni kezdett a saját szomorú sorsáról, hallotta a leány megindító, szívreható hangját, látta az igaz fájdalmat szenvedő orcáján, s lelke mélyén ott élt a tudat: ez nem lehet komédia! — Hanem azért mégsem sikerült teljesen elüznie a kételedés ördögét. Ott lappangott meghűződva agya egyik zugában s onnan intézett alattomosan, orvul ujjabb meg ujjabb támadást egy-egy gondolat egy-egy tanács alakjában. Hátha most megválnék attól a leánytól bucsuzás nélkül? . . .

Eszébe jutott, hogy mit sem szölt Margarethe elutazásáról. Rossz szelleme azt sugta, hogy távollétében majd kieszel valami módot, melylyel meggyőződhetik a leány szerelmének igaz voltáról. S ez a gondolat győzött. Réthy érezte, hogy ereje fogytán van. Rövid pár óra alatt a legváltozóbb lelki állapotokon ment át, el volt esigázva teste lelke.

Majd a távolban kieszeli miké győződik meg Margarethe hűségéről. E tervvel tért alá vásra az agyon gyötört fiatal ember.

V.

A nyaralók elegáns szobájának kényelmes zsölléjében ült Réthy Pista. Lapot olvasott. Mindenképp azon volt, hogy valamivel állandóan lekösse figyelmét. Másfél hete van a fürdőben, s folytonosan a legkínosabb kétség gyöttri. Midőn azon a küzdelmes éjszakán, abban az iszonyu lelki-harcban kimerült lényét elnyomta az álom, nem volt már ereje a benne lakozó jónak, hogy felvesse e kérdést: „De ha mégis igazán szeret Margarethe, nem sodród-e a kétségbeesés szélére azt a szerelmes, bús leány, ha boldogságának fogantató percei után bucsutalanul hagyod magára?” . . . Ott ült kényelmes zsölléjében, olvasott.

Folytatás az I. mellékleten.

támo-
azt
veze-
rül-
zete-
galo-
vagy
ható-
mert
gatá-
nehé-

hont-
fias-
24-é-
szár-

hogy
tósági
és a t-
vényt
ez a s-
talál.

rende-
kara,
tisztel-
tisztel-
Ujfal-
széki
üdvöz-
válasz-
videse-
hogy
ugy l-
dag, h-
erejét,
közüg-
ban f-
a tiszt-
el is
Neme-
nem r-
kiser
sem m-
remé-
támog-
ajánl-
képví-
villás-
falvy
kálás-
gyezz-
höz is
det és
állapí

hete
szenv-
Csilla-
kor g-
szoru-
udva-
nyug-
metk-

a szé-
talán
szive-
lál o-

az en-
fel b-
vére
ször-
átkos-
mes

totta
ninc

az ő

títok
lépés-
ténik

kerü-
bodn-
mük-

náso-
ügye

támogatására. Mindezek után ismételnem kell azt az aggodalmamat, hogy az önk által tervezett uton-módon nagyon nehezen fog sikerülni a szent hamvak hazavitele. Szerény nézetem szerint odahaza kellene előbb a mozgalom útjait egyengetni. Az országgyűlésnek, vagy legalább Budapest székesfőváros törvényhatóságának kellene a mozgalom élére állani, mert csak a hivatalos körök hathatós támogatásával lehetne a Párisban és itt felmerülő nehézségeket leküzdeni.

Egyebekben készséggel állok továbbra is honfitársaim rendelkezésére és maradok hazafias üdvözléssel Konstantinápoly, 1899. márc. 24-én, *Széchenyi* Ödön gróf basa, török császári altábornagy.

A bizottság e levél vétele után elhatározta, hogy küldöttséggel felkéri a főváros törvényhatóságának elnökét, hogy tegye ez eszmét magáévá és a törvényhatóság adjon be e tárgyban kérvényt az országgyűléshez, — ahol, kétség nélkül, ez a szent ügy pártatlanul lelkes fogadtatásra talál.

Tisztelgés a polgármesternél. A rendezett tanács utonnan megválasztott tisztikara, kezelő- és segédzemélyzete ma egy hete tisztelgett *Székely Elek* polgármesternél. A tisztelgőket lakásán fogadta a polgármester és *Ujfalussy Endre*, a volt főbíró, most már árvaszéki ülnök volt szószólójuk. *Ujfalussy Endre* üdvözlő beszédére a polgármester választott s választásban működésének egész programját rövidesen befoglalta. Hangsúlyozta és kiemelte, hogy a város javára a tanács működése csak úgy lesz hasznos, eredményekben fényes és gazdag, ha minden egyes tisztviselő minden munkáját, minden tudását és minden akaratát a közügynek szenteli. Nem akar rámutatni a múltban felmerült ama szomorú jelenségekre, a midőn a tisztviselők *széthuztak*; hiszi és reméli, sőt el is várja, hogy ez a jövőben nem lesz meg. Nemcsak a képviselőtestület — ugymond — hanem minden lakója e városnak élénk figyelemmel kísér bennünket; legyünk tehát azon, hogy soha, semmiben ne találjon szembe olyan ténykedést, amely a hozzánk, illetve működésünkhöz fűzött reményt ne váltaná. Kérte még a tisztviselők támogatását s a maga részéről ugyanezt ajánlotta. Tisztelgés után az elüljáróság a sajtó képviselői és más vendégekkel együtt gazdag villásreggelihez ült, amely alkalommal *Arnótfalvy Tivadar* az egyetértésre, az együttműködésre és a sikerre üritett pohárt. — Megjegyezzük itt, hogy a polgármester a tisztviselőkhez intézett körlevelében az ideiglenes ügyrendet és hivatalos helyiségek beosztását már megállapította.

Matolai Eteléné temetése. Ma egy hete temették el bánatba borult alispánunk sokat szenvedett nejét, *Szerdahelyi Amália* úrnőt, a Csillag-utcai gyászszobából, melynek kapuját akkor gyászos girland és függöny borította. A koszorú özönétől takart nehéz érekeposó az udvarban magas ravatalon, gyertyáktól körítve nyugodott s mellette két oldalt állottak a temetkezési vállalat kivont kardos diszruhás őrei.

Im egyszerre a lap kihullott kezéből.

Egy parányi hírcske rendítette meg.

Öngyilkosság. P.-ből jelentik, hogy ott a szép nevelő, *Margaréthe*, öngyilkossága általános részvétet keltett. A szerencsétlen leány szíven lőtte magát, s nyomban meghalt. A halál oka boldogtalan szerelem.

A mint Réthy Pista magához tért, először az emberben lakozó állat, az önszeretet, ébredt fel benne. Megtört a varázslat. Lehullott a szívére nehezéd szörnyűség kő. Most érezte először magát egész embernek. Ez a tudat úzta tova átkos megfontolóját. Hát mégis, van, volt szerelmes női szív, mely ő érette dobogott...

Volt! Tört ki lelkéből tompán, elfojtottan a szó — és faldokló hangon zokogta: *nincs!*

Es csak most kezdte *gyászolni* Réthy Pista az ő szívének első és utolsó ideálját.

Mükedvelő előadás.

Kir.-Helmec, márc. 27.

Tisztelt szerkesztő úr!

Az előadás befejezésével a ságó is kiléphet titokzatos odujából: a sugólyukból. Ezt a kilépet, mely többnyire kibúvás alakjában történik, szándékozom ezuttal éppen megcselekedni.

Kir.-Helmec kulcsos város és vidéke sikerült színi előadást látott márc. hó 18-án este a bodrogközi kaszinó helyiségében néhány lelkes mükedvelő szíves jóvoltából.

Színre került három, megannyi egyfelvónásos vigjáték: a „Virágfakadás“, a „Közügyek“ és „Az egyetlen leány.“

A tágas udvart szorongásig megtöltötte Ujhelyi népe, köztük *Molnár István* főispán és *Dókus Gyula* vm. főjegyző a vármegye tisztikarával, *Czibur László* őrnagy a honvéd-tisztikarával, *Székely Elek* polgármester a város tisztviselőivel, az összes állam hivatalok fejei, az urnők nagy száma stb. és sok száza menő közönség, akik az udvarban helyet nem kapva az utcán állottak. A temetés szertartása d. u. 1² 5-kor kezdődött, melyet *Katinszky Géza* ujhelyi és *Hiszem Kálmán* terebasi plebános teljesítettek. Akkorára a ravatal köré gyűlt a bánattól sujtott férj, a megboldogultnak kesergő gyermekei, unokái és a nagyszámu rokonság, kik a végtisztességre jöttek el. A szertartás végével a koszorukat a temetkezési vállalat aranyozott fehér kocsijára aggatták, a koporsót pedig a család férfi tagjai a négy lőtől vont halottas kocsira emelték. Azután lassu menetben megindult a gyászkíséret a katolikus temetőbe, hol a drága hamvakat rejtő koporsót bemutatás után a család szép sirtoltjában helyezték el nem rég elhalt egyetlen lánya, *Matolai Zsófia* koporsójamellé. Nyugodjék békében!

Tavaszi hófúvás. Gyümölcsoltó Boldog asszony napja az idén erős hóesésével, sőt hózivatarával kioltotta a gyümölcstermés iránt táplált reményeket az emberekből. Egész nap s még éjjel is szünetlenül havazott. Másnap, vasárnapra viradva, a hatalmas északi szél olyan hófúvásokat rogtönzött, hogy reggel egyes helyeken a lakók mindaddig nem tudtak házaikból kimozdulni, míg ki nem ásták őket. A vonatok is elakadtak s minden irányból 2–3 órányi késéssel tudtak bevergődni az ujhelyi állomásra. Tegnapelőtt, Nagypénteken, az erős északi szél ismét fehér takarót borított hegyre-völgyre, hanem már déltájban eltűntette a nap sugarát, de a kár, a mi ebből a tavaszi télből háramlik, kivált a szőlősgazdákra, már eddig is kiszámíthatatlan óriási nagy! — Tegnap reggelre viradva a háztetők ismét fehérlettek a frissen esett hótól: a kint hált vizen 4–5 milliméternyi jégkéreg képződött. Az „okos asszony“ madarai, melyek közül az elsők már zöld esőtörökön mutatkoztak, áprilist járattak jóhiszeműségünkkel. A tavasz úde zöldje helyett a tét fagyos havát hozták magukkal, bizony egy cseppet sem kellemes húsvéti ajándékul.

Eljegyzések. M.-izségi *Isépy Zoltán* szolgabíró jegyet váltott marosi *Marossy Antal* dr. kir.-helmezi orvos szép és szellemes *Irenke* leányával. — *Widder Béla* N.-Mihályban eljegyezte *Biringer Elza* k. a. tanitónőt. — *Stlauskal* Ödön gazdatiszt, cs. és kir. tart. hadnagy, f. hó 3-án vált jegyet *Petrassovits János* m. hotykai hercegi uradalmi főerdész szép és kedves leányával, *Olgával*.

Várovi közgyűlés. A város képviselőtestülete f. hó 28-án délután tartotta folytatós közgyűlést *Dókus Gyula* főjegyző, mint alispán-helyettes elnöklése alatt. A gyűlés tárgya volt a szakbizottságok megválasztása, mely a következő eredményre ment végre. *Jogügyi bizottság.* Elnök: *Mizsák István*. Alelnök: *Szöllősi Artur*. Tagok: *Ambrózy Nándor*, id. *Bajusz József*, *Haas Bernát* dr., *Isépy István*, *Juhász*

A „Virágfakadás“ nyitotta meg a sort. Jól perdült. A szereplők — *Isépy Zoltán*, a veterán mükedvelő kivételével, csupa rekruták — ügyesen fogtak s megérdemelték a függöny felgördülésekor még csak előlegezett s kissé lanyha, később azonban már szerzett érdemekért kiszolgáltattott s zajosabb, lelkesebb, bár még mindig csekély számú tapost.

Különösen kiváltak: *Schuster Györgyné* urnő mint Márta, (festeni való matróna-alak volt, főköts fejjel), aztán: *Marossy Irén* urhölgy (Nellike), *Isépy Zoltán* ur (Laci), *Némethy János* ur (Péter), *Némethy Bélus* ifiúr (Ödönke) szerepében. (A kis urfi majd elrepült, olyan ennyival volt a szentem, játéka pedig öntudatos, szorgalmának és értelmességének egyaránt becsületére váló).

Mi a manó? Elsoroltam őket egytől-egyig?! Az se baj. Megérdemlik.

— Itt vagy 333 gondolatjelt kellene felraknom, mert a türelmes közönségnek netto 3/4 óra hosszant kellett várakoznia, míg a függöny újból felgördült.

A „Közügyek“, *Berezik Árpád* ügyesen szőtt, kacagtató helyzetekben gazdag vigjátéka került sorra. Oly ügyesen adták elő mükedvelőink, hogy... — ejnye, igazán restellem leírni ezt az elkoptatott frázist — szinte azt hittük: céhbéli színészek, nem pedig mükedvelők játszanak.

Bányay Irén urhölgy, mint *Háber Olga*, finoman nüanszizozott ügyes játékaival, *Sohajda Jolán* urhölgy, mint *Háber Etelka*, szerepének szépen előadott érzelmes helyeivel s mind a ketten feltűnően elegáns, jó megjelenésükkel egészen elbájolták a közönséget. *Emődý László* ur általános elismert jó *Háber-papa* volt, úgy

Jenő, *Kellner Soma* dr., *Kossuth János* dr., *Nagy Armin* dr., *Reichard Salamon* dr., *Rosenthal Sándor* dr., *Thuránszky Zoltán* dr., (Előadó-jegyző: *Kiss Odón* v. főügyész.) — *Pénzügyi bizottság.* Elnök: *Meczner Béla*. Alelnök: *Meczner Gyula*. Tagok: *Arnótfalvy Tivadar*, *Ember E. Mihály*, *Grünbaum Simon*, *Halász József*, *Jelenek Adám*, *Kun Frigyes*, *Nagy Armin* dr., *Staut József*, *Szent-Györgyi Vilmos*, *Szöllősi Artur*, *Tarry Károly*. (Előadó-jegyző: *Szöllősi Sándor* v. számvevő.) — *Közegészségügyi bizottság.* Elnök: *Schön Vilmos* dr. Alelnök: *Hornyay Béla* dr. Tagok: *Fejes István*, *Katinszky Géza*, *Kincsesy Péter*, *Ligeti József* dr., *Löcherer Lőrinc* dr., *Lövy Adolf*, *Miklóssy István*, *Nyomarkay Ödön* dr., *Vadászy Antal*, *Weisz Kálmán*, *Widder Gyula*. (Előadó-jegyző: *Szepessy Arnold* dr. v. főorvos.) — *Közgazgatási és rendőri bizottság.* Elnök: *Meczner Gyula*. Alelnök: *Görgey Gyula*. Tagok: *Bernáth Aladár*, *Dókus László*, *Dókus Mihály*, *Kellner József*, *Lakatos Gyula*, *Mauks Endre*, *Schön Sándor*, *Schwarz Bernát*, *Szirmay István* dr., *Szokolay Emil*. (Előadó-jegyző: *Kapás L. Aurél* főjegyző, illetőleg *Schmidt Lajos* rkapitány.) — *Közművelődési és szünügyi bizottság.* Elnök: *Dókus Gyula*. Alelnök: *Meczner Béla*. Tagok: *Barthos József*, *Dongó Gy. Géza*, *Ehler Gyula*, *Fejes István*, *Haas Fülöp*, *Hornyay Béla* dr., *Kincsesy Péter*, *Kovács Endre*, *Mattyasovszky Kálmán*, *Pfeiffer Gyula*, *Staut József*. (Előadó-jegyző: *Kapás L. Aurél* főjegyző.) — *Kisdudóvi bizottság.* Elnök: *Hornyay Béla* dr. Alelnök: *Kovács Endre*. Tagok: *Fejes István*, *Jelenek Adám*, *Katinszky Géza*, *Miklóssy István*, id. *Reichard Mór*, *Roóz Adolf*, *Róth Bernát*, *Schweiger Ignác*, *Vágó Gyula*, *Weisz Kálmán*, *Zinner Henrik*. (Előadó-jegyző: *Hlavathy Elek* v. jegyző.) — *Építkezési, szépészeti és közevési bizottság.* Elnök: *Hönsch Dezső*. Alelnök: *Hornyay Béla* dr. Tagok: *Bánóczy Kálmán*, *Behnya Miklós*, *Fleiszner Frigyes*, *Haas Bernát*, *Kellner József*, *Kossuth János* dr., *Oláh Béla*, *Petz Vilmos*, *Pfeiffer Gyula*, *Róth József*, *Szokolay Emil*. (Előadó-jegyző: *Szent-Györgyi Dezső* építészeti felügyelő.) — *Tb. árvaszéki ülnökök:* *Kossuth János* dr., *Haas Bernát* dr., *Isépy István* és *Thuránszky Zoltán* dr.

Áthelyezés. *Földváry Árpád* m. kir. honv.-százados t. barátunkat, mint újban értesülünk, Szabadkára helyezték át.

Kamarai választás. A kassai ügyvédokkamara f. évi márc. hó 19-iki közgyűlésén megejtett választása alkalmával megválasztotta három év hosszúra *Ambrózy Nándor* helyettes elnöké; választmányi rendes tagokká: id. *Bajusz József*, *Csuka Ödön* és *Rosenthal Sándor* dr.-t; végre választmányi pöttaggá: *Sulyovszky István* köz- és váltóügyvédket.

Sztavrovsky Gyula gör. kat. lelkész, egyházkerületi jegyző, március hó 27-én, életének 49. évében elhunyt Csertészen. A köztisztviselők és szeretetben részesült nagytudományú lelkipásztor halálesete annál megrendítőbb, mivel épp az utóbbi időben egy súlyos tüdőgyulladásra szerencsésen átesett és mikor az életéért aggódo

alakított, mint valami kész színész. *Isépy Zoltán* ur kitűnő Gócsi Muki, — *Fráter Zsigmond* ur igen jó Lakos Andor volt, játékában, megjelenésében egyaránt figyelemre méltó, — *Tarczy Pál* dr. és *Dancs György* urak kisebb szerepeikben (az előbbi Lóránt ügyvéd, az utóbbi inas volt) szintén megállták helyüket, különösen *Dancs* ur esőkolni való helyre kis inas volt.

A függöny végre, mert minden jónak végének kell lenni, némi akadályokkal küzdve, legördült s felhangzottak a tapsok, a mire aztán ismét szünet következett, még pedig vagy 3/4 óras, szinte végtelenség tetsző szünet. (Ne vegye zokon derék rendezőnk: *Isépy Zoltán* ur, hogy ezeket a szüneteket úgy felemlégetem. Tudom én azt, miért kellett annak így lenni s hogy ezt is szóvá teszem: azzal legkevésbé sem akarok semmit az ő bokros érdemeiből levonni.)

Végre — a türelmem rózsát terem — fellibben a függöny és „Az egyetlen leány“ bohozatos alakjai teszik még egy, igaz, hogy szívesen fogadott próbára figyelmünket.

Hát ez hogy ütött ki?

Isépy Zoltán ur kitűnően játszotta az őt „egyetlen“ leánnyal megáldott Szumbalinszky szerepét. Egyik-másik jelenetében, pl. a hol a cirkuszbeli clownok nevetését mutatja be, a közönség nem győzte tetszését nyilvánítani kedveltje ügyességének elismerésüül. — *Püzesséry Elle* urhölgy (a kit a Virágfakadás szereplői sorában — csak most látom — elfelejtettem fölemlíteni) mint *Paulina* („egyetlen“ leány) elfogadhatóan kacintgatott partnerjének *Nagy Barna* urnak (Darzsinszky Agósten) a szemébe. — *Fráter Zsigmond* ur feltűnően szép *Mareczky Henrik* volt s játékaival is feltűnt. — *Emődý László* ur, mint *Gomójtó Mátyás*, pusztá meg-

egész környék már biztosra vette a teljes felgyógyulást, a rekonzaleszenst, régebb idő óta fennálló szivbajából kifolyólag, említett napon, mikor az ágyban hirtelen fel akart ülni, szivszélülés érte, mely a boldogultnak életét néhány perc alatt kioltotta. Temetése március hó 29-én volt, melyen a kerületi papságon kívül Mező-Laborez és vidékének civil értelmisége és a több mint ezer főre rugó nép is megjelent. A temetésen szem köny nélkül nem maradt. A nép hangos zokogásban tört ki. Hogy mennyire szerette őt az egész vidék, mi sem jellemzi jobban, mint az, hogy nemcsak saját hívei, de Csertész község orthodox zsidó lakossága is, mikor tudógyulladásban volt, istentiszteletet tartattak és fohászokdakt Istenhez az immár megboldogult egészségének helyreállításáért. A részvét a bánatos özvegy és árvája iránt általános. Szolgáljon nekik vigaszul és enyhítse fájdalmukat a szelvényben nyilvánuló mély részvét! Mi is igaz és mély fájdalommal vettük a szomorú hírt, mert *Sztavrovsky* Gyulában az „Adalékok Zemplén-vármegye Történetéhez” c. havi folyóiratunk egyik jeles szakképzésű és igen szorgalmas munkatársát veszítette el. Nyugodjék békében!

— **A borkóstoló.** A zemplén-vármegyei gazdasági egyesületnek a f. év márc. 25 és 26. napjain rendezett borkóstolójáról lapunk előző számaiban már említett rövid ismertetést a következőkkel pótoljuk: Ojtványbort 62-en, régi szamorodni, asszaborokat és eszenciát 36-an jelentettek be; az ojtványborok ára hordónként 36—100 ft között váltakozott, míg a régi borok eladási ára 200—500 ft közt volt megállapítva. A 25-én d. u. működött zsűri, melynek elnöke *Kossutány* Tamás dr. m.-óvári akadémiai tanár, tagjai pedig *Görgey* Gyula, *Kosinszky* Viktor, *Meczner* Gyula, *Nagy* Barna, *Egey* Szilárd és *Szabó* Gyula dr. voltak, az ojtványborokat „elég jók”-nak, testeseznek találta; feltűnő volt azonban a kezelés hiánya, különösen a seprűn való hosszabb állás folyamán képező nyers, fanyar íz. Nem győzzük tehát eléggé ajánlani, hogy szüretelés alkalmával a szőlősgazdák mindenre és mindenben a legnagyobb tisztaságot alkalmazzák; szüret után való időben pedig azt, hogy a seprűről idejében huzzák le az új borokat. Az 1898. évi termést az előző, 1897. évi termésnél határozottan jobbnak találta a zsűri; egyúttal azt is konstata, hogy a *jobb helyen fekvő szőlők borai karakter szempontjából is teljesen kifogástalanoknak bizonyultak.* A vásár lanyha volt; a kereső kevés, igaz, hogy ezzel szemben a kínálat is csekély és az árak, minőségükhöz viszonyítva, határozottan magasak voltak; ez utóbbi azonban a borok értékesíthetőségének mindenestre kedvező jele. Az ó-borok kitűnőbbnél kitűnőbb minőségben voltak bemutatva s aránylag elég jutányosan voltak kaphatók. A megjelent kereskedők a borok iránt élénk érdeklődést mutattak. A borkóstolót másnap a déli órákban zárták be, amikor is a gazdasági egyesület a 300-nál többre tehető látogatót lukullusi villásreggeliben részesítette. A borkóstoló megnyitása előtt szőlészeti szakosztályi értekezlet volt, amelyen *Czeiner* Nándor

jelenésével is hódított, majd, hogy megszólalt, mind nagyobb és nagyobb elismerésben lett része. — *Némethy* János ur kitűnően játszott a korossága jögeimén konfidens vén szolga (Bódi) szerepét. — *Dancs* György ur, mint *Krotyky* Jaromir, vagy tudja a manó, miféle más kimondhatatlan névre hallgató lengyel gavallér távollétével tüntetett.

A kiket idáig említettem: azok mind veteránok, kiállották a tűzkeresztséget részint a Virágfakadásban, részint a Közügyekben (Isépyt, a ki maholnap aranylakodalmát üli Taliával való összekelésének, nem is említem.)

De hát az „ujak”, a legeslegujdonsültebek megállották-e helyüket? Meg bizony! Kiváltak: özv. *Bányay* Alberné és *Frieder* Sárota urnők. (Előbbi *Agatha*, *Gomójtóné*, utóbbi *Kamilla* „egyetlen leány” mindakettő.) — Oly ügyesen mozogtak a szindadaon, mintha ez volna a kenyerük. — *Oláh* Ignác ur, mint *Ratatinszky* Kázmér, pompás maszkjával s temperamentos játékával általános tetszést keltett. — *Pál* Irén urhölgy (*Luiza*, *Ratatinszky*né) kedvesen kérlete dühöngő férje urát.

Kemechey Vilma urhölgy (Pepi, „egyetlen leány”) és *Nagy* Barna ur (igen jól) betöltötték szerepeiket.

Végre mi sugók (hármán voltunk) oly derekasan sugtunk egész este, hogy a közönség egyrésze egyik kollégám ebbeli tulbuzgalma miatt némiképp boszankodott is. Állítólag nagyon hangosan sugott a kollega. A másikra meg a szereplők haragudtak, mert az utasítást is sugta.

Azért mégis minden nagyon jól ment. Megengedi kérem, szerkesztő ur, hogy ismét visszabujjak a sugólyukba. Várom a következő előadást. *Egyik a három közül.*

gazdasági előadó Beregvármegyéből, valamint a beregszászi gazdasági egyesület képviselőjében annak titkára is jelen volt. Ennek az értekezletnek legfontosabb tárgya a *borértékesítő szövetkezet* eszméjének megvitatása volt. Teljes megállapodás e tárgyra vonatkozólag nem jött létre; ez az ápril havi értekezleten fog megtörténni. Ezt az ügyet is annak idején majd bőven fogjuk ismertetni. A gazdasági egyesület és annak elnökségét feltétlen elismerés illeti meg, hogy a szőlősgazdák anyagi helyzetén javítani töle kitelhető módon mindent elkövet.

— **Ünnepi követ.** A s.-pataki főiskola a s.-a.-ujhelyi ev. ref. gyülekezethez *Fejér* Pál teológust küldötte ki husvétii ünnepi követül, kit is szívesen ajánlunk a hívek kegyességébe.

— **A szivány sorsa.** *Perlmutter* Berkó, L. I. várodradi borházában lakik és sok tagu családjával abból tengődik, a mit két tehene tejéből kiáruul. Ezt a két jóságot kötötte ki minap éjjel az istállóból egy gézenguz s el is hajtotta volna, ha egy asztaloslegény gonosz munkájában meg nem lepi, vagyis az országuton fülön nem csipi s az öreg Berkóhoz be nem viszi. Innen aztán rendőrök után küldöttek és bekísérték. A nyomozás során más gaztett is rábizonyult, nevezetesen, hogy ő volt az a jó madár, a ki néhány nap előtt *Spotkovszky* Károly boglyoskai borházát feltörtte és onnan a mi holmit összeszedhetett — eleipelt. Mikor a lopott tárgyak mind előkerültek, *Jakab* András alsó-hutkai származásu napszámot, a tettest a kapitányság átadta a vizsgáló bíróságnak.

— **Cigány karaván.** A mult héten tíz szekér kóbor-cigány csapatot hozott a csendőrség Ujhelybe, a kik isten tudja miféle jusson ide valóknak vallják magukat s ezen a címen aztán az őket folytonosan üldöző csendőrök kóborlásaikban feltartóztatják s gyakran ide kísérgetik. Itt persze a hatóságok vonakodnak az alkalmatlan hordót átvenni, mert nem ismerik el itteni illetőségűeknek s hogy azt megállapítsák, már megindították ez irányban a tárgyalásokat. A most ide kísért karavánt a csendőrségnél alaposan megkutaták s temérdek gyanus holmi, u. m. ruha- és vászonneműek, pokrócok, edények, sódar, zsír stb. effélék kerültek elő a szekerek aljából. A csendőrség úgy véli, hogy ezek a tárgyak a *Bodrogközön* legutóbb történt lopásokból erednek s most ez irányban folytatják a nyomozást.

— **Bucuszó.** Nagy elfoglaltságom és sok oldalu teendőim miatt barátaimtól és jóakaróimtól személyes bucsut nem vehetek s így ez uton mondok Isten-hozzádot mindazoknak, kik a kedves Ujhelyben baráti szeretetükkel és jóakaratu pártfogásukkal engem elhalmoztak. *Miskole*, 1899. márc. 27. *Tiszay* Dezső szinigazgató.

— **Betörés a kolostorban.** A m. hét esütörtökén az esti órákban, a mikor vaesora ideje van és a kolostornak minden lakója az épület földszinti részében tartózkodik, az emeleten tolvajok jártak és pedig olyanok, kik a helyiségekkel teljesen ismerősek, mert csak azok lehetnek, akik így kilesték az alkalmas időt és a hátulsó udvari ajtón feljutottak az emeletre és onnan két hálóterem keresztül a főnöknő szobájának belső ajtajáig, a melyet fessegetni kezdtek; ámde gaz munkájukat félbe kellett hagyniok, mert a főnöknő, aki betegem feküdt szobájában, segítségért kiáltott, mire a tolvajok megugrottak s azon az uton, a melyen jöttek, t. i. a hátulsó ajtón keresztül s a kert kőfalán át elmenekültek. A rendőrség nyomban megindította a nyomozást s még azon éjjel letartóztatta *Veres* Kálmánt, a ki febr. és márciusban mint hetes szolgált a kolostorban s mint rovtó multkor a betörésben gyakorlatlan egyén ismeretes a rendőrség előtt s a kinek szolgálati ideje alatt három lopás történt a kolostorban, míg azelőtt soha egy sem. *Veres* eddig ugyan tagadásban van, ámde minden bizonyíték ellene szól, a mi szinte kétségtelenné teszi, hogy ő és cinkostársa volt a betörés elkövetője.

— **Betörés a törvényszék épületébe.** Péntekről szombatra virradó éjjel párját ritkító vakmerő betörés történt Ujhelyben. A nyomok után itélve ketten voltak a tettesek, a kik *Teich* Zsigmond kertjéből a magas falon átkelve jutottak a kis világító udvarra, a hol a fegyház jégverme van. Innen betörték a földszinti folyosóra s úgy az első emeletre, a hol *Hlavathy* József kir. főügyész-helyettes szobájának ajtaját próbálták, a mint látszik közönséges öt em. széles vésővel fessegetni, hanem ez nem sikerült. A második emeleten azonban *Fornszek* Béla törvényszéki elnök ajtaját már sikerült felfeszíteniök s ugyancsak vésővel próbálták a bizonyára gyakorlatlan betörők a *Wertheim*-szekrényt is megnyitni, persze sikertelenül. Feltörték aztán az elnök íróasztalának zárját, ahonnan értékesebb dolog híján néhány *Tisza*-szivart és két kis kulcsot loptak el. Megnyitották végre a jégverem ajtaját is, ahol húst is szoktak tartani. Tehát mindezekből azt következtetik, hogy ez a vakmerő betörés valamely elbocsátott rab műve, aki nemcsak a helyiségeket ismerte, hanem azt

is tudta, hogy a jégveremben mi lehet. A nyomok patkós csizmáknak és pedig négynek a nyomai, ami szintén arra vall, hogy a primitív betörők az alsóbb néposztályból valók. A nyomozást a rendőrség nyomban megindította és erősen reménykedik, hogy a tetteseket mihamar kézrekerítik.

— **???** A kassai rk. tanítónőképzből, melyben mi zempléniek is erősen érdekelve vagyunk, *tizenöt* leányt kizártak. Miért? Mert nem voltak eminensek! mondja a hivatalos megokolás. Ehhez a „Kassai Ujság” még ezt a megdöbbentő pár szót fűzi: „nem egy azonban rossz viselet és rossz erkölcs miatt tiltatott ki.” Kérünk több vilárosságot! *Egy érdekelte szülő.*

— **Elgázolás.** Tegnapelőtt reggel a Borsiháton az országuton Erdélyi Tamás ladmóczy lakos két lovas fogata, valószínű hogy gondatlan hajtás miatt, elgázolta *Lengyel* János nagy-kövési hercegi uradalmi szolgát, úgy hogy életveszélyes sérülésekkel szállították be Borsiba. Az ügyben a vizsgálatot megindították.

— **Hirtelen halál.** Özv. *Csonka* Mihályné filkeházi származásu szegény vízfordóasszony tegnapelőtt délután, *Guttman* Rózsa utcai koresmájában összesett és nyomban meghalt. A városi orvos halála okául agyszélülést állapított meg. Eltemetéséről a város gondoskodott.

— **Halálozás.** *Pacsuta* András, Csertész községnek több mint 30 éven derek, pontos, és lelkiismeretes bírása, hosszú sorvasztó betegségekben a mult héten meghalt. Béke hamvaiba.

— **A szenvedő emberiség** azon töpreng, hogy makacs esuz és köszvényes baját, erős fejfájását mivel gyógyítsa meg. A fenti bajok egyetlen biztos kipróbált gyógyszerere azon híres köszvény- és esuz-kenőcs, melyet *Zoltán* Béla udvari szállító gyógyszerárában Budapesten I ftrtert lehet kapni, s mely kenőcsnek városunk és vidékünk számos polgára köszönheti teljes felgyógyulását.

— **Hogyan alusznak az uralkodók?**
I. *Ferenc József* egyszerű vaságyban alszik, melyet mindenhová magával visz. Este 10 óraker fekszik le és reggel 6 óraker kel. Alma nyugodt.
— II. *Vilmos* német császár közönséges altiszti ágyban alszik, azzal a különbséggel, hogy a lepedő finomabb vászoból van. 11 óraker fekszik le és 5 óraker kel. Alma nyugtalan.
— *Viktória* angol királynő 10 óraker tér nyugodni; de nem tud elaludni. Ezért rendszeren 1—2 óraig fölolvastat magának és a fölolvásó nőnek folyton figyelnie kell, vajjon elaludt-e már, hogy abban a pillanatban abbahagyja az olvasást. Keveset, körülbelül 3 órát alszik, de alma nyugodt.
— II. *Lipót*, belga király, éjjelig dolgozik. Közönséges polgári ágyban alszik, csak a párnák vannak hattyutollal töltve. — II. *Miklós* cár nyugtalan és keveset alszik és azért későn kel. Hálósobája még nappal is ki van világítva. Előszertettel használja a fagygyugyertyát. — *Umberto* olasz király csak kemény ágyban tud aludni. Párnát nem használ, lepedője durva vászoból van. Ugy alszik, mint a bunda. — *Abdul Hamid* török szultánnak oly édes alma van, mint egy kis fiúnak.

— **A „Budapest” elterjedésének a titka.** Köztudomásu, hogy a „Budapest” képes politikai napilap a legelterjedtebb ujságja az országnak. Naponként 50—60 ezer példányban, nagyobb események alkalmával pedig nyolcvan-kilencven ezer példányban jelenik meg. Sokan találgatják: mi ennek a titka. Megmondjuk. A „Budapest” nem eszert hosszú lére semmit, hanem rövid tömörséggel beszéli el a napi eseményeket. E miatt aztán az olyanok is, akiknek nincs sok idejük az olvasásra, szívesen a kezükbe veszik, s anélkül, hogy idejüket fesse-relnék, csakhamar értesülnek belőle mindenről. Épp azért, főképp most a nyári időszak beköszöntecekor, gazdáknak, iparosoknak, szóval azoknak, kiknek teendőjük megszorodott, a legajánlatosabb ujság: a „Budapest”. A „Budapest” irányáról talán fölösleges is megemlékezni. Közismeretű, hogy egyik legrégebb és legkitartóbb hareosa a megdicsőült *Kossuth* Lajos 48-as elveinek; az is ismeretes, hogy vezéreikkelyeit orsz. képviselők, neves publicisták, mint *Kossuth* Ferenc, *Hentaller* Lajos, *Horváth* Adám, *Szederkényi* Nándor, *Gracza* György stb. írják. Tárcaróvata élénk és változatos; hírei frissek, illusztrációi a napieseményekre vonatkozik. Egy szóval, egy oly jó ujság, a mely méltán számot tarthat a közkezdveltségre. Előfizetése egy hónapra 1 ft, negyedévre 3 ft, félévre 6 ft s egész évre 12 ft. Mutatványszámokat kívánatra bárki ingyen kap. Az előfizetések a „Budapest” kiadóhivatalához, (Budapest, IV., *Sarkantus*-utca 3. sz. a.) küldendők.

— **Közeledik a tavasz,** a természet újjádisziti a földet, minden szépül s ha saját lakóházainkat is óhajtjuk csinosabbá tenni, úgy használjuk csakis a *Kronsteiner*-féle homlokzattfestéket, mely elismert legjobb és legtartósabb. A többről fölvilágosít a mai hirdetése.

Folytatás a II. mellékleten.

létesít
ember
trativ
1899-r
pitotta
zott az
— kér
elviszi
megvé
évbéli
ségber
lapun
d. e. 9
65 k
china
teher
65 kr
mintáz
mentes
Hen
— Ma
A
ténét
szersn
a köve
várme
lógiai
2. Zen
végén,
Zempl
tetése.
5. Tő
(39. f
may A
Ferenc
Irtá:
követi
— 8.
folyt.)
monos
váry
ténété
Elemé
Topol
Dongó
(1. Kő
történ
14. A
vége.)
kesztő
tott iv
évre
ajánl
szontá
ajánl
inkáb
az eg
és he
szabb
tor ir
Társá
lalás
bodro
jos, n
öt leg
Ezalá
egyike
fogyo
melye
egyike
hogy
delem
jaj les
asszor
mire
támad
tábor
Árpád
hogy
neki,
ellen
kép a
gyar

— **A Mailáth-kórház**, mely K.-Helmecezen létesítve valóságos áldás a Bodrogköz szenvedő emberisége számára, a közkórházak adminisztratív körébe fölvéttét, a belügyi kir. minister 1899-re ottan a napi ápolás díját 70 krban állapította meg.

— **A megőrült szobor**. Két ur találkozott az utcán.

— No hát hallotta már a nagy dolgot? — kérdezte az egyik.

— Micsoda nagy dolgot?

— Hát azt, hogy a Henzti-szobor megőrült!

— Micsoda? Megőrült? Hogy hogy?

— No igen. . . . Hát nem tudja, hogy — elviszik a Lipótmezőre.

— **Az „Adalékok“ I—IV. évfolyamából** megvételre két példányt keres: a kiadóhivatal.

— **Megvétele kerestetnek 1871—74. évbéli magyar postabélyegek bármily mennyiségben.** Cím a kiadóhivatalban.

— **A közigazgatási bizottság**, mint lapunk nyomtatása közben értesülünk, f. hó 10-én, d. e. 9 órakor tartja rendes havi ülését.

Foulard-selyem

65 krtól 3 ft 35 krajczárig méterenként — japáni kínai, s. a. t. a legújabb mintázatok és színekben, fekete, fehér és színes **Henneberg-selyem** 45 krtól 14 ft 65 kr. méterenként — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** postabér és vámmentesen, valamint házhoz szállítva — **mintákat pedig postafordultával** küldenek: **Henneberg G.** (cs. és k. udvari szállító) **selyemgyárjai Zürichben.**
— Magyar levelezés Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó. —

Irodalom

Az „**Adalékok Zemplén-vármegye Történetéhez**“ c. havi folyóiratunknak ez évi, egyszersmind az V. évfolyamnak április havi füzeté a következő tartalommal jelent meg: 1. Zemplén-vármegye történelmi földrajza. (XI. közl. Geológiai áttekintés). Irta: **Szegmethy Károly**. — 2. Zemplén-vármegye népessége a XVI. század végén. (VII. közl.) Irta: **Nagy Gyula**. — 3. Zemplén-vármegye politikai és helyrajzi ösmertetése. (39. folyt.) Fordította: **Matolai Etele**. — 4. Történelmi jegyzetek Zemplén-vármegyéről. (39. folyt.) Ford: **Kapás L. Aurél**. — 5. Szirmay András naplója. (35. folyt.) Közli: **Karsa Ferenc**. — 6. A zempléni nemzetörség (3. folyt.) Irta: **Beke Lajos dr.** — 7. Zemplén-vármegye követei utasításai. (4. folyt.) Irta: **Kerekes György**. — 8. A piaristák Zemplén-vármegyében. (12. folyt.) Irta: **Hudra János**. — 9. A Bukócz-hegyi monostor története. (9. folyt. és vége.) Irta: **Ungváry Ede**. — 10. Adatok a leleszi prépostság történetéhez. Képpel. (2. folyt. és vége.) Irta: **Soós Elemér**. — **Levelesláda**: 11. Adalék N.-Mihály, Topolyán és Pétrócz helyrajzához. (III.) Közli: **Dongó Gy. Géza**. — 12. Lista Taxalis Judeorum. (I.) Közli: **Karsa Ferenc**. — 13. Mád mezőváros történetéhez. Közli: **Dongó Gy. Géza**. — **Tárca**: 14. A fejedelemasszony leánysora. (2. folyt. és vége.) Irta: **Kovács Sándor**. — 15. A szerkesztő póstája. — A havonként 2—2 nyomtatott iven megjelenő „Adalékok“ előfizetése egész évre (12 füzetre) csak 2 ft 40 kr. — **Melegen ajánljuk mindenkinek, akit vármegyénk viszontagságos története érdekel; főképp pedig ajánljuk a községek figyelmébe; annyival is inkább, mert ebben az évfolyamban benne lesz az egyes községeknek külön-külön történelmi és helyrajzi ösmertetése is.**

„**Csáth vitéz**“. Ez a címe annak a hosszabb komoly elbeszélésnek, melyet **Rákosi Viktor** írt és máre. 29-én olvarott föl a „Kisfaludy-Társaság“ ülésén. A „Csáth vitéz“ a honfoglalás idejében a Bodrog-Tisza között játszik. **Obul** bodrogközi fejedelemnek **Ruff**, a vén avar bűbájos, megjósolja, hogy hatalmas ellenség fogja őt legyőzni. A fejedelem ezért **Ruffot** megöleti. Ezalatt tizenhárom rabasszonyt hoznak, kiknek egyike **Árpád** vezér felesége. Az asszonyokat két fogoly magyar kíséri: maradványa az őrségnek, melyet a nők elrablásakor lekasaboltak. Ezek egyike **Csáth vitéz**, a ki figyelmzetteti **Oburt**, hogy a fehér ruhás asszonyt, a ki **Árpád** fejedeleme hitvese, küldje vissza urához, különben jaj lesz neki és egész népének. Ekkor **Obul** az asszonyhoz közeledik, hogy fátólát lerántsa, mire **Csáth** odaugrik s az asszonyt leszurja. A támadt zavarban **Csáth** visszamenekül a magyar táborba, hol a „vének tanácsa“ halálra ítéli. De **Árpád**, mikor megtudja, hogy asszonyát megölte, hogy megmentse a becstelenségtől — megengedi neki, hogy ő vezesse a boszuló hadjáratot **Obul** ellen s a hősök halálával haljon meg. Az utolsó kép az, mikor **Csáth vitéz** halva hozzák a magyar táborba. A felolvasást — melyből egy feje-

zetet már elkértünk lapunk és az „**Akk**“ számára, — élénken megéljenezték.

Felhívás előfizetésre. **Zsindely István dr.**, a sárospataki jogakadémia egyik jeles tanára, előfizetést hirdet „Magyar alkotmány az Anjouk és Zsigmond alatt“ című jogtörténelmi munkájára. Hazai alkotmány- és jogtörténelmi irodalmunkban a jog és politikai élet egész történelmét felölelő s a tudomány legújabb rendszere mellett készített mű ez ideig nem látott napvilágot. Hajniknak az Árpád kort tárgyzó kitünő műven és Kosutáynak szintén e korra vonatkozó tankönyvén kívül, úgy az érdeklődő nagyközönség, mint a joghallgató ifjúság a magyar politikai és jogfejlődés megismerésében azokra a művekre van utalva, melyek míg egyrészt elavultak, másrészt tisztán a hazai történelem előadásával foglalkoznak. Szóban levő munkájával kettős célt vél szolgálni **Zsindely dr.** Kutatásaiban a magasabb színvonalat törekszik elérni, másrészt pedig közikönyvet óhajtatni a joghallgató ifjúság kezébe, mely **Hajniknak** és **Kosutáynak** művét mintegy kiegészítendő, s az Anjouk politikai életét kimerítően ismertető. A 10 ívre terjedő mű a f. év június havában a „Sárospataki Irodalmi Kör“ kiadásában fog megjelenni s az előzetők nevére pontosan megküldetik. — A mű ára 3 korona, mely legelőszörben postautalványon szerző címére (vagy Trócsányi Bertalan könyvkereskedésének Sárospatakra) küldendő. T. barátunk és jeles munkatársunk sajtó alá rendezett szövegét levő művét egy saktudósoknak, mint a szaktudásra törekvő jogász-ifjúságnak figyelmébe és érdeklődésébe melegen ajánljuk.

Petőfi-Album. A szabadságharc évfordulója alkalmával nem mulaszthatjuk el olvasóink figyelmét újból felhívni arra a felelőre, minden magyar zongoristáján nélkülözhetetlen kötetre, melyet a Rózsavölgyi és Társaság hazánk függetlenségének harcainak felszabadító évfordulójára **Petőfi Album** cím alatt nagy anyagi áldozattal kiadott. A kötet halhatatlan költőnk legszebb verseinek megzenésítését, számszerint 100 dalt, tartalmazza. Ismert népdalok mellett megtaláljuk ebben hazánk legjelesebb szerzőinek, **Ábrányi Kornél**, **Erkel Ferenc**, **Erkel Sándor**, **Habay Jenő**, **Kányi Ernő**, **Simonyi Kálmán**, **Liszt Ferenc**, **Mihalovich Ödön**, **Rimai László** stb. általánosan kedvelt dalait, azonkívül a kevésbé ismert szerzők dalait is, melyek azonban érték és hatás dolgában csak olyan magas színvonalon állanak, mint az említett szerzők alkotásai. Az izléssel kiállított és **Petőfi Sándor** legsikerültebb arcképevel díszített kötet ára köve 4 korona.

Uj Idők. Egyetlen irodalmi vállalat sem tudta oly bensőségesen összeforrasztani a magyar gondolatot és érzést a mai tökéletes művészi formával, mint **Herczeg Ferenc** lapja az „**Uj Idők**“. Ezt a kiváló eredményt azzal érte el, hogy a maga számára biztosította az összes jeles magyar írókat és művészeket, a kik regényeik, elbeszéléseik, ismeretterjesztő cikkeik, rajzaik és képeik legjavával keresik fel az **Uj Időket**, a melynek e révén már is vezető szerep jutott a magyar irodalomban és művészetben. Az **Uj Idők** most új évfolyam előtt áll. Mint modern, előkelő, minden ízében magyar családi lap, számot tarthat arra, hogy ezentul is oly lelkesen sorakozzanak köréje az olvasók, mint eddig. Az **Uj Idők** előfizetése negyedévre 2 ft, félévre 4 ft. Kérésre mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal (Andrássy-ut 10. sz.)

A „**Magyar Lányok**“ c. képes heti lap rövid idő alatt annyira elterjedt, hogy talán egyetlen fiatal lány sines, a ki ne várná örömmel és szeretettel a vasárnapot, mely meghozza az ő kedves lapját. Ennek a nagy elterjedtségnek és közkeveltségnek csak az az oka, hogy a lap jó, érdekes és változatos s így sikeresen versenyez minden külföldi importációval. Aligha van Magyarországon lap, a mely a szeretet, a ragaszkodás oly erős kapcsolataival fűzné magához olvasóit, mint a **Magyar Lányok**.

„**Az én Ujságom**“ április havában tizedik évfolyamának második negyedébe lép. Pósa bácsi minden számba megírja az ő nemzeti lelkü, szépen zengő verseit. **Benedek Elek** „Edes kiesi gazdám“ címmel gyönyörű történetet ír. **Sebők Zsigmond** nemsokára megkezdi a tekintetes, nemes, nemzeti és vitézlő **Mackó** úr utazását. Minden eddigi utazása közt ez lesz a legmulattatóbb, **Gárdonyi Géza** minden számba ír mindenféle tréfát, apróságot. Ezekon kívül az írók egész nagy gárdája gyarapítja „**Az én Ujságom**“ tartalmát szebbnél szebb olvasnivalóval. A kedves vidám ujságot a legmelegebben ajánljuk a szülőknak. Ne hiányozzék egy házból sem a hol gyermekek vannak. — Negyedévre csak 1 ft. — Kiadóhivatal Budapest, **Andrássy-ut 10. sz.**

A „**zenélő Magyarországnak**“ zongora és hegedű zenemű folyóirat április 1-sei VII-dik füzeté rendkívül értékes zenemű tartalommal jelent meg. A minden újabb füzetet magát felülmúló törekvő, ma már zenekedvelőink által alig nélkülözhető hangjeggy folyóirat annyit szép és értékes újdonságot ad a csekély előfizetésért, hogy valóban szenzáción képeznek annak minden füzetét. A mostani füzet hozza: I. **Szenirnyay Elemér** „Volt-e szived, volt-e lelked? igen szép magyar dalt. II. **Blon Ferenc** „A tavasz bevonulása pompás induló“. III. **Hartl Henrk** „Polonaise-ját hngedűrn zongora kísérettel s IV. **Fonj-fonj** című bájos szép esthlandi svéd dalt. Minden füzet gazdag tartalommal jelenik meg e közkevelty zenemű folyóiratnak. Egy egy füzet mindenkori 10 oldalon a legszebb s legsikerültebb divatos zenéújdonságokat hozza negyedéven 6 füzet 60 oldal zeneművet ad 1 ft előfizetésért. Előfizetheti a most meginduló új évfolyamra csakis a „**Zenélő Magyarországnak**“ (**Klökner Ede**) zeneműkiadóhivatalában Budapest, VI. Csengeri utca 62. a honnan megismerésre mutatványszámot ingyen és bérmentve küldenek.

Egyesületi élet.

A s.-a.-ujhelyi árvasegélyző és jótékony egyesület **Dókus Gyula** elnöke mellett f. évi március hó 26-án tartotta rendes évi közgyűlését. — **Klimó Menyhért** e. titkár formás jelentéséből örömmel nyertünk tudomást arról, hogy az árvaház nehéz viszonyok mellett ugyan — azonban minden tekintetben megfelelő magasztos feladatának, s a nagyközönség, mint az egyesek részéről nyert rokonszenves támogatás folytán az eddig elért eredmények nem csak kielégítő, de örömmel is tölthetik el mindazok szívét, kik az elhagyott árvák sorsának felkarolása érdekében küzdöttek és küzdenek. — Az árvaház elnöke s a választmány fáradságot nem kímélve mindent megtett azért, hogy az egyesület virágozzék s vagyonában gyarapodjék. Az árvaháznak van jelenleg 116 alapító, 83 rendes és 10 pártoló tagja. Vagyonra pedig 8168 ft. alapítványi tőkéből áll, mely takarékpénztárral kezelte. Az árvaházban gondozott 7 fiú és 5 leánygyermek az állami iskolába jár, azokban nyert oktatást s hogy az árvaházból kikerül két fiugyermek iparos pályára adatott, s hogy a gyermekek egészségi állapota az elmúlt évben a legjobb volt, a mennyiben nagyobb megbetegedés elő nem fordult, ruházatuk szintén rendes és kielégítő volt. — Az árvaház fenntartására fordított 1220 ft 30 kr., s így egy-egy árva ellátása átlag 100 ftba került. A nemesszívű emberbarátok az árvák karácsonyfájáról, mint a megelőző években, úgy az elmúlt évben sem feledkeztek meg. Az ily humánus intézmény mindig megérdemli a pártfogást. Hiszszük s reméljük, hogy a nagyközönség, mint az egyesek azt továbbra is hathatósan támogatni s pártolni fogják.

A s.-a.-ujhelyi keresk. társulatnak mult hó 29-ére hirdett közgyűlése az Alapszabályok 10. §. alapján apr. 9-ének d. u. 3 órájára halasztott, melyre a tagok újból tisztelettel meghívattak.

Schneider Jakab,
t. titkár.

Schön Sándor,
t. elnök.

TANÜGY.

A Zemplén-vármegyei Tanító-Egyesület hivatalos rovata

— Rovatvezető: **Schneider Jakab**. —

Kéziratok a rovatvezetőhöz S.A.-Ujhelybe küldendők.

Az alsó-kör gyűlése.

(Folytatás.)

8. A felolvasásokra vonatkozóan azt határozta a köri gyűlés, hogy a felolvasott értekezések a „Zemplén“ tanügyi rovatvezetőjéhez küldendők be, a ki azokat belátása szerint közli.

9. „Az 1868. évi XXXVIII. t.-c. revíziója“ c. értekezés felolvasása közben akadályok miatt ezen a gyűlésen nem kerülvén napirendre, az a jövő köri gyűlés 1-ső tételül tüzett ki.

10. A „Zemplén-vmegyei Tanító-egyesület“ választmányának 1898. nov. 9-én S.-A.-Ujhelyben tartott gyűlésének határozatai egyhangulag elfogadtattak.

11. A pénztáros jelentése szerint, 20 ft bevétel s 55 kr. kiadással szemben 88 tag után 88 ft tagsági díj maradt hátralékban a mult 1898. évről.

Köri gyűlés erélyesen felhívja az illető hátralékosokat, hogy tagsági díjaikat mielőbb befizessék.

12. **Berez Károly** örömmel konstatalja, hogy **Nemes Lajos** kir. tan. tanfelügyelő ur immár a 20-dik éve áll a zemplén-vármegyei tanterület élén.

Van-e közöttünk, e vmegye tanítói közt, ki ne tudná, ne érezné, nem volna meggyőződve a felől, hogy ő benne nemesak a kitünő szakérftut, hanem a tanítók legjobb indulatu, legjobb akaró principálisát, pártfogóját, szöszölőjét üdvözölhetjük, ki legjobb barátunkként szívén hordja sorsunkat és e 20 év alatt nem szünt meg velünk együtt érezni soha.

Köri gyűlés jegyzőkönyvileg is siet kifejezést adni élénk örömeinek és ama jókívánatának, hogy a magyarok Istene, ki 20 éven át megtartotta őt nekünk, mint szeretett tanfelügyelőnk, terjeszse hosszúra, hosszúra az **ő áldásos életének** fonalát!

13. Dezső Lajos, állami tanítóképezdei igazgató, emlékeztetve hozza, hogy 20 évvel ezelőtt, ezen a napon temették el Arvay Józsefet. Aztán a töle megszokott mély tudással s lendületes szavakkal emeli ki Arvay szellemét s érdemeit a multak homályából, ki úgy is mint tanár szakférfi, úgyis mint tanügyi és tanácsbíró az uttörő jelesek között elsőrangú helyet vívott ki magának, ünnepezték férfit volt és... porai ma már jeltelen sírban nyugosznak s még csak egy képe sem maradt fenn, mely reá emlékeztetne. Indítványozza: küldjön ki a köri gyűlés egy, u. n. „Arvay emlékbizottság”-ot, mely gyűlés útján egy emlékszó, továbbá a képezde részére megfestendő arekép költségeire szükséges összeg előteremtésén s a további teendőkben fáradozónak.

Az indítvány egyhangulag elfogadtatott s az „Arvay-emlékbizottság” tagjaiul Dezső Lajos mint elnök, továbbá Kapitány János, Kárpáti Péter és Rózsa János választottak meg.

Végül elnök a köri gyűlés meleg köszönetét tolmácsolja Dezső Lajos igazgató előtt azon szívességeért, hogy a gyűlésnek a képezde helyiségeiben ily alkalmas otthont adott: nemkülönben a képezdei ifjúságnak s illetve karvezetőjének: Hodossy Béla tanárnak a gyűlés nyitányaként oly precízitással mondott hazafias karénekeért.

A gyűléstermből a képzőintézet köztartásában rendezett közebédre mentünk, mely nemcsak a konyha jóságát, de a rendezők (Kötse István és Hubay Bertalan tagt.) ügyességét dicsérte. Sok és szellemes díkeóban nem volt hiány. A cigány zenét pedig jelesen pótolta a képző énekkara.

Jegyzette:

Kiss Károly,

az alsó zempl. tanítókör jegyzője.

Helyreigazítás. Mult számunkban jelzett üdvözlő sürgöny nem a polgári isk. igazgatójától, hanem Lengyel S. izr. isk. igazgatótól eredt. Köszönet érette!

Czukrasz Rózsa.

Ez a nő megérdemli, hogy külön cikket szenteljünk neki; ez a nő egy kolozsvári tanítónő, ki lélektani megfigyelése, éles látóköre és páratlan kitartó szorgalma által az *írás-olvasás* tanításának oly módszerét találta ki, melynek alapján a 6 éves kisdedek a legrövidebb idő alatt — 6-8 hét alatt — játszva sajátjáték el az írást és olvasást.

Nagy haladást jelent ez a módszer a kezdő, kis gyermekek tanulási korszakában, melyet a legnehezebb átmeneti korszaknak bizvást nevezhetünk, melyben a tanítónak a legnehezebb feladat jutott, a mennyiben le kell küzdenie az eddig csak játékkal foglalkozott kisdedek ebbeli hajlamait és lebilincselnie kell — több órára naponta — ezeket a szabadságuktól egyszerre megfosztottakat!

Czukrasz Rózsa ezen a bajon is — úgy látszik — némileg segíteni akar, a mennyiben a szemléltetési módszerhez hasonló eljárásban kívánja részesíteni a kisdedeket és valószínűleg az is lebegett szeme előtt, midőn kéz, hang és egyéb lejtések és mozdulatok által könnyen és játszva elsajátítják a betűk és hangok hibátlan összeköttetéseit és ezen az uton, kerülve a jelenleg még alkalmazásban levő bö-cő stb. ugszólván abc rendszert, kellemesebb és tetszősebb a gyermekeknek szórakoztatást szerző uton éri el a kitűzött célt.

Elismert jó pedagógusok és kitűnő szakférfiaknak mutatta be gyakorlati előadásban ezen új módszerét Mátyásfalván és Ujpesten, kik mindnyájan dicsőreleg nyilatkoztak és ezen módszerét igen nagy vívmánynak ismerték el és már is több helyütt az illető szakkörök gyakorlati kísérletek megtételére határozták el magukat.

Noha a pedagógia szakmámon kívül esik, mely oknál fogva távol vagyok attól kompetens véleményt nyilvánítani, de mint igen régi és kipróbált hű barátja a tanügynek, gyakrabban volt alkalmam ily kérdésekkel foglalkozni, melyért is az illető szakkörök elnézésére apellálók és ne vegyék szerénytelenségnek, hogy ezen soraim által igyekeztem figyelmüket ezen — nézetem szerint — epokális módszerre terelni.*

Minden újításnál tapasztaljuk ugyan, hogy az arra hivatott szakkörök rendszeresen két táborra oszlanak, az egyik a maradottság — a stabilitás — elvét vallja, a másik a haladás zászlaját bontogatja és a vívmány mellett foglalat állást.

Lehetséges, hogy ez esetben is ugyan ezen sors érheti, de ettől ne riadjunk vissza, sőt kövessünk el mindent gyakorlatilag ezen módszer életrevalóságáról mielőbb meggyőződést szerz-

* Sőt! Hálás köszönettel veszzük becses sorait, melylyel rovatunkat megtisztelni szives volt. Vajha sok ily barátja akadna mostoha tanügyünknek, kinek áldó emléké a homonnaiakkal mi is halásan őrzük.

R.vezető.

hetni; nem kétkedem, hogy akadnak szakférfiak, kipróbált, a kor magaslatán álló egyének, kik erre szívesen fognak vállalkozni, csak nyújtassék nekik a kellő morális támogatás is.

Kétséget sem szenvedhet, hogy Czukrasz Rózsa a legszívesebben és a legnagyobb előzékenységgel fog az illető szakférfiaknak, kik ezen feladatra vállalkozni fognak, a kellő utmutatással szolgálni, de másrészt azt is hiszem, hogy az illető vállalkozó közegek szívesen veszik maguknak azon fáradságot, hogy ezen módszer feltalálójával szellemi érintkezésbe léphessen.

Ungvár, 1899. márc. 27.

Thomán Dávid dr.

Mi a tanító teendője a terjedő szocializmussal szemben.

II. pályamű.

Jelige: „Szeresd felebarátodat, mint tenmagadat.”

A XIX. század utolsó decenniumában Magyarország több vidékén nevezetes társadalmi mozgalom indult meg, a melynek megakadályozására vagy helyesebben elfojtására, a mennyiben az végeredményében a társadalmi rend felbomlását vonhatná maga után, egyesek és testületek, sőt maga az államhatalom is minden lehetőt elkövettek. Ez az ugynevezett szociális mozgalom, a mely — mivel annak részesei különösebben a vagyontalan munkásosztályhoz tartoznak — munkásmozgalomnak is nevezhető.

A szocializmus — mint neve is mutatja — szövetekezés valamire, szövetségre lépése egy bizonyos, közös érület által vezetett csoportnak valamely közös cél elérésére; a mennyiben pedig határozott irányja nincs, a szocializmus anynyi féle lehet, a hányféle az embereknek még kielégítetlen maradt vágya. Nem célozom ez alkalommal a szocializmus különféle fajaival foglalkozni; nem célozom visszavezetni az olvasót a szocializmus bölcsőjéhez; elég, ha annyit megjegyzek, hogy a szocializmus oly régi, mint maga az emberi társadalom. Ott találjuk Görögország történelmében, a midőn a vagyoni elosztás következtében a szociális eszmék is elterjedtek; ott a kereszténység első korszakában, a midőn az egyes szekták vagyonszociális törekedtek; ott Rousseau-nál, a ki erősen kikelt a vagyonegyenlőség ellen; ott a francia forradalom alatt; majd Németország és Anglia szintén telve vannak szocialisztikus eszmékkel.

Hazánkban a szocializmus legelőször 1891-ben lépett fel nagyobb erővel, még pedig az országnak — mondhatni — leggazdagabb vidékén (Orosháza, Békés-Csaba, Hódmező-Vásárhely) és bár sikerült is ezt akkor elnyomni, de a szocializmus csirája megmaradt, a szocialisztikus eszme hódít s párthiveket szerez magának folytonosan s mindig nagyobb tért foglal el, a mit bizonyít a legközelebbi, erősebb foku mozgalom is, a mely veszélyessé különösen az által lett, hogy egyes lelketlen agitátorok a tudatlan és a megélhetés nehézségeivel küzdő népet elérhetetlen vágyak utáni törekvésre bírva, felizgatták s a birtokos osztály iránti gyűlöletre buzdították.

Míg Magyarországon az ipar a mai viszonyokhoz mérten is fejletlen állapotban volt, addig a földművelésnél a munkás osztály állandó és jól fizetett alkalmazásban részesült. Azonban az ipar fejlődésével rohamosan haladt előre a gyárak fejlődése is; különösen a gazdasági gépgyárak tettek e téren nagy haladást. Még nem rég az ideje, hogy sok helyen a nyár és őszi kevés volt a termények kieséplése és elnyomatására, a mi a mezei munkásnak egyik legjövendelmesebb forrása volt. A gépek használatával ezen jövedelem, ha nem egészen is, de jórésztben elveszett és így nem csuda, ha rövid nyári idő alatt csekély napszámmal drága viszonyok közt nem bírván annyit keresni, mennyi a család téli eltartására, a megszorodott adók fizetésére elegendő lett volna, az elégtelenség lábra kapott a nép között. Nagyban elősegítette az elégtelenséget sok más mellékes, de azért számbavehető körülmény. Ilyen a többek közt az, hogy az alföldi nagy termelő arató munkáikat a felvidéknek mindenesetre kevesebb igényű és talán szorgalmasabb lakosai közül szereztek be, holott az alföldi szegény paraszt feles, vagy harmados részben felvállalt földjének termését igen magas robot árán szerzhette meg. Nem kevésbé fontos körülmény a szocializmus fejlődésére az intelligens, inkább birtokos uri osztálynak a „parasztság”-gal szemben gyakorolt lenézése, a kit csak akkor tart polgártársának, midőn bizonyos célokra felhasználhatja.

Nem állithatjuk tehát egész határozottan hogy jogos alapja nem volna a szocializmusnak, mert ha a történelmet is át meg át lapozzuk, úgy fogjuk találni, hogy a szocialisztikus mozgalmaknak alapoka a legtöbb esetben igazolt és így bármilyen irányu legyen is az, célja legtöbb esetben egy: „tiltakozás a földi igazságtalanság ellen.” (Nagy Lexikon.)

Ilyen alakjában tehát a szocializmus még nem veszélyes; veszélyessé az által lett, hogy az uri osztály iránt bizalmatlan parasztság szocialis működésébe idegen izgató elemek vegyültek, a kik csábító ígéretekkel aranyhegyeket, munkátlan életet, vagyonszociális helyzetet kilátásba, igyekeztek elvonni a munkást, habár csekély jövedelmű munkájától és rábírt arra, hogy a birtokos osztály iránt a lehető legnagyobb ellenszenvvel viseltessék, a mely egész a vagyoni felosztásig terjed, míg másrésztlő törekvésök oda irányul, hogy az egyenlőség korában legyen hát mindenben egyenlőség. Es az eszme gyűjt, a nép csoportosul, lapokat tart fenn, gyűlésezik, megtámadja a birtokos osztályt, a minek eredménye a legközelebbi multban is sajnos tapasztalatokra adott okot.

(Vége köv.)

A rovatvezető postája.

K. K. — Mád. A közlésből láthatad, hogy egészen magamévá tettem nézetemet, mert ez a helyes, egy a történelmi hűség mint a közismeret érdekében.

Helyszűke miatt némely dolgot most kihagytam, mert a választmányi gyűlés után úgy is volt már ró a szó e rovatban.

Összes kartársaimnak boldog ünnepeket!

CSARNOK.

Árny a falon.

Nyájas fehér falak,
Te meghitt környezet
Vidámitsátok fel
Borongó lelkemet!

Itt járok köztetek
Vergődve, csüggeteg,
Nem tün fel arcomon
E köny, e permeteg?!

Nem kérdi ajkatok
Szánó részvét gyanánt:
Miért e fájdalom,
Te jó fiú mi bánt?!

S ha volna ajkatok
Valóban s kérdene,
Tudnám-e én, a mit
Felelni kellene?!

Azaz, hogy már tudom,
Majd visszakérdem:
Egy hűtlen árnya járt
Ma itt, — jól láttam én?!

N. D.

Kérdés . . .

Nem régen e lapot olvasgatva, elmémet megkapta egyik tárcájának egy mondata. S mint-hogy lánybírálat ez, lány ezt szó nélkül nem hagyhatja. Egyelőre hagyjuk azt a mondatot, utóbb majd megkérdem, kinek van igaza?

Kivétel nélkül lehet-e itélni?

Igaz, hogy a szivekbe és vesékbe az Ur lát, földi gyarló szem csak a látszatot keresi s érti meg, a legnagyobb lélekbuvár is csak kontár, — biztosan ő se tud semmit. Ugy van ő is tudományával, mint a kártyavető: bizonyos metoduszt követ — néha talál, de legtöbbször csal és csalódik.

Egy történetet beszélek el, szembeállítva azzal a bizonyos mondattal, egyszerű, unalmas bár nem mindennapi történetet.

Hol volt, hol nem volt, elég az hozzá, hogy volt egyszer egy bohó leány, aki gyermekkorában megszötte ábrándképeit, s ezekből sem elhagyni, sem ezekhez egy hajszálnyit is tenni nem akart. Hát várt türelmesen.

De reá bekövetkeztek a szomorúságnak évei. Elfelelte gyermekálmait s élt a kötelességnek. Szülei elhaltak. Bátyjával ő helyettesítette őket árva kis testvéreivel szemben.

Evek mulván, eleget téve a kötelességnek, eszébe jutottak a gyermekkori ábrándok és eljött, megérkezett az ideál is bátyjának jó barátja képében. Az ideál néhány hét mulva elutazott, de az ideális lelkü leány gondolatai mindig az ő emlékein merengtek; gondolataiba mélyedve egész napokon át kérdezett virágot után: szeret-e, megjön-e? És, sajtáságos, mind, kivéve a lila őszi rózsát, mind igen-t mondott, de ez az egy makacsul nem-felelt mindig, bár egymásután számtalannak hulltak lilalevelei a porba.

Miért hitt ennek és nem a többinek? Miért kellett, hogy a lila őszi rózsá mondjon igazat, s miért oly bohó, oly éhhetetlen egy leány, hogy higgyen a virágnak s lelkét miért engedi át hű-

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. járásbíró 1898. V. II. 125/3, 948/2 és V. II. 5/1 899. sz. végzése következtében Dr. Dobozó Kálmán, Dr. Gerő Izor, Dr. Gärtner Samu ügyvédek által képviselt Kiss Pongráz, Autrecht és Goldschmidt javára Dr. Szirmay István helybeli lakos ellen 50 forint, 60 frt és 8 forint 50 kr. s jár. erejéig 1899. évi február hó 21-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 542 frta becsült ház butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a s.-a.-ujhelyi kir. járásbíró 1899. évi V. II. 5/4. számú végzése folytán 8 frt 50 kr., 50 frt és 60 frt tökéketelés után, ennek 1896. április hó 1. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 36 forint 35 krban bíróság már megállapított költségei erejéig helyben alperes lakásán leendő eszközökre 1899. évi április hó 15. napjának d. e. 9 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legelőbbre ígérőnek, becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elírve ezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is foganatosítatni fog.

Kelt S.-A.-Ujhelyben, 1899. évi március hó 25. napján.

Tomasovszky Lajos,
kir. bir. végrehajtó.

300,99. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a Király-helmezi kir. járásbíró 1894. évi 1525/p. számú végzése következtében Dr. Naményi Vilmos ügyvéd által képviselt Steiner Lipótné javára Adler Vilmos helybeli lakos ellen 355 forint s jár. erejéig 1894. évi augusztus hó 4-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 469 forintra becsült házi butorokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a s.-a.-ujhelyi kir. járásbíró 1898. évi V. II. 383/4. sz. végzése folytán 355 frt tökéketelésből marad hátrány, ennek 1889. évi október hó 16. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 48 frt 60 krban bíróság már megállapított költségei erejéig helyben alperes lakásán leendő eszközökre 1899. évi április hó 7. napjának d. e. 11 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbbre ígérőnek becsáron alul is eladtnak.

Amennyiben az elírve ezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is foganatosítatni fog.

Kelt S.-A.-Ujhelyben, 1899. évi márc. hó 12-én

Tomasovszky Lajos,
kir. bir. végrehajtó.

Tk. 1492/1899. szám.

Hirdetmény.

Mihajló község telekkönyve birtokszabályozás következtében az 1869. évi 2579. számú szabályrendelethez képest átalakították és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886. évi 29., az 1889. évi 38. és az 1891. évi 16. t.-czikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik az 1892. évi 29. t.-cz.-ben szabályozott eljárás, a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosították.

E czélból az átalakítási előmunkákat hitelesítése és a helyszíni eljárás a nevezett községben 1899. évi április hó 21-én fog kezdődni.

Ennélfogva felhívjuk:

1. az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netalán észrevételeikről annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik;

2. mindazok, akik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átíratásra az 1886. évi 29. t.-cz. 15-18. és az 1889. évi 38. t.-cz. 5. 6. 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy odahassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött bizottság előtt élő szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyegilleték elengedése kedvezményétől is elesnek;

3. azok, kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog vagy megszünt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszint az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztést kérelmezzék, illetve hogy törlesztési engedélyt nyilvánítsa véget a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Kelt Homonnán, a kir. járásbírósnál mint telekkönyvi hatóság, 1899. évi március hó 10. napján.

Kótsch, kir. aljbíró.

A szegi gőzmalom részv.-társaság**23-ik számú szelvénye**

után

az 1898-iki üzletévi osztalék

folyo évi március hó 29-étől

Szegiben (postaállomás Szegimalom) a társulati pénztárnál

10 azaz tíz forintjával

kifizettetik.

S.-A.-Ujhely, 1899. márc. hó 28-án.

Az igazgatóság.**Árverési hirdetmény.**

Az „első s.-a.-ujhelyi zálogkölcson-üzletben” mindazon zálogtárgyak, amelyek a lejáratról számítva egy hónap leforgása alatt sem rendeztettek; folyo évi április hó 17-én d. e. 9 órakor hivatalos közeg jelenlétében megtartandó nyilvános árverésen elfognak adatni.

S.-A.-Ujhely, 1899. március 31-én.

Első s.-a.-ujhelyi zálogkölcson-üzlet.

98/99. végr. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. törvény-cikk 102. szakasza értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a miskolci kir. járásbíró 1898. Sp. III. 47/98. sz. végzése által Kálmán Mór javára Markovics Samu ellen 40 frt töké, ennek 1897. évi február hó 2. napjától számított 5% kamatai és eddig összesen 22 frt 93 krban perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felülfoglalt és 545 frta becsült vegyes házi butorok, 16, kocsi stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverésen útján eladtnak.

Mely árverésnek a V. 89/99. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis alperes n.-mihályi lakásán leendő eszközökre 1899. évi április hó 4-ik napjának d. u. 2 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbbre ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kiűzetendő Kelt N.-Mihályon, 1899. évi március hó 22. napján.

Gaál Vilmos,

kir. bir. végrehajtó.

Tk. 599/1899. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Klein Salamon végrehajtónak Csernyiczky Istvánné született Zsanbovics Apollonia végrehajtást szenvedő elleni 215 frt tökéketelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében, a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a s.-a.-ujhelyi kir. járásbíró) területén levő S.-A.-Ujhely városában fekvő a s.-a.-ujhelyi 3090. számú teleknyben foglalt öv. Csernyiczky Istvánné szül. Zsanbovics Apollonia neven álló + (963, 964, 965/31.) hr. sz. behely és 309/b. összeírású számú házra az árverést 750 forintban ezenel megállapított kiküldési áron elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1899. évi április hó 10. napjának d. e. 10 órakor ezen kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alul is eladtnak fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át, vagyis 75 forintot készpénzben vagy az 1881. LX. törvény-cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 333. sz. a kelt igazságügymin. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt S.-A.-Ujhelyben, a kir. törvényszék. mint telekkönyvi hatóságnál 1899. évi január hó 26. napján.

Wieland,

kir. törvényszéki bíró.

Tk. 2388,98. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kir.-helmezi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Roth Bernat végrehajtónak ifj. Hajdu János és neje végrehajtást szenvedtek elleni 220 frt tökéketelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a kir.-helmezi kir. járásbíró területén levő a Dámóc község határában fekvő és a dámóc. 26. sz. tjkben 221, 450, 489/5, 542, 599, (821-823), (904-905), (1061-1063), (1245-1246.) hr. sz. a foglalt és végrehajtást szenvedett Vaszily Mária férj. ifj. Hajdu János neven álló ingatlanokra 1121 forintban; — ifj. Hajdu János neven álló ingatlanokra 1121 forintban; — a dámóc. 107. sz. tjkben 52, 53. hr. sz. a foglalt 11 ö. i. sz. házas belsőségnek végrehajtást szenvedett Hajdu János neven álló fele részére 160 frtban ezenel megállapított kiküldési áron az 1899. évi április hó 16. napján délelőtti 10 órakor Dámóc község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alul is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kiküldési árának 10% -át készpénzben, vagy másfél annyi értékű óvadékképesnek nyilváníttott értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt a kiküldöttnak átadni.

Kelt Kir.-Helmezen, a kir. járásbírósnál mint tkvi hatóságnál 1898. évi november hó 10-én.

Dancs György, kir. aljbíró.**ÉRTESÍTÉS.**

Van szerencsém a n. é. közönség n. b. tudomására hozni, hogy mindennemű ingatlanok vételét — eladását, — bérbeadását avagy bérbevételét a legelőnyösebb feltételek mellett s a legrövidebb idő alatt közvetítem.

Jóhirnevű vendéglőmben kitünő asztali bor 40 krtól 44 krig, — továbbá valódi hegyaljai szamorodni 1 forint 20 krtól 1 frt 60 krig kapható.

Weinberger Manó,

S.-A.-Ujhely, Korona u.

Tk. 1192,99. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kendei András végrehajtónak Enczinger József és neje örökösai végrehajtást szenvedő elleni 80 forint tökéketelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a s.-a.-ujhelyi kir. járásbíró) területén levő Sárospatak város és határában fekvő a sárospataki 259. sz. tjkben foglalt Enczinger Józsefné szül. Jakab Katalin végrehajtást szenvedő, továbbá Enczinger János tulajdonostárs neven álló és az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §-a értelmében egészben árverés alá bocsátandó + (2382-2383) hr. sz. a. álló 60 frtban, — továbbá Sárospatakon 1898. évi november 14-én felvett végrehajtási jegyzőkönyvben összeirt következő nem telekkönyvezett ingatlanok, ugymint:

a sátoralja-ujhelyi kir. törvényszék 12,864/p. 94. számú azonosító végzésének 83. szám alatt Enczinger Józsefné szül. Jakab Katalin javára $\frac{1}{48}$ -ad és 84. sorszám alatt Enczinger József örökösai javára $\frac{1}{1748}$ -ad vagyis összesen $\frac{1}{1748}$ -ad arány telek után azonosított fairtasi jog 420 frtban;

a sárospataki közbirtokossági I. csoportban 78 térképi szám alatt 9120 ölnyi »Somor és melleke» nevű szántóföldből végrehajtást szenvedőket illető 3618 ölnyi ingatlan 450 frtban;

végül a sárospataki közbirtokossági I. csoportban 123 térképi szám alatt 5194 ölet tevő »Teleláz» laponé nevű s végrehajtást szenvedőket illető ingatlan az árverést 452 frtban ezenel megállapított kiküldési áron elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi május hó 3-ik napján délelőtti 10 órakor Sárospatakon a város házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alul is eladtnak fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis 6 frtot, 42 frtot, 45 frtot és 42 frt 50 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügymin. rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt S.-A.-Ujhelyben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál 1899. évi február hó 21-én.

Wieland, kir. törvényszéki bíró.

Tk. 679/899. szám

Árverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Maczko Dankó végrehajtónak ifj. Harhaly Illés és társai végrehajtást szenvedők elleni 420 frt tökéketelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a homonnai kir. bíró) területén levő Palota községben és határában fekvő:

I. a palotai 17. számú tjknyben A. I. 4-17, 19-53. sorszám alatt felvett $\frac{1}{3}$ urb. telekből s az ez után járó sz. 58. és 59. számú teleknykönyvben foglalt erdő és legelő illetőségű $\frac{1}{4}$ -od részben a B. 4. sorszám alatti ifj. Harhaly Illést, a B. 5. alatti Harhaly Andrást és a B. 8. alatti Vaszko Iváné szül. Harhaly Ulyát illető jutalékra 500 forintban megállapított kiküldési áron; és

II. a palotai 63. számú teleknykönyvben foglalt s ifj. Harhaly Illés és Harhaly András neven álló A. I. 1-4. sorszám alatti ingatlanokra 495 frtban ezenel megállapított kiküldési áron az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1899. évi május hó 27-ik napján d. e. 9 órakor Palota községben a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alul is eladtnak fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis 50 frtot, illetve 49 frt 50 krt készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügymin. rendelet 8. §-ban kijelölt másfél annyi értékű óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Homonnán, a kir. járásbírósnál mint telekkönyvi hatóságnál 1899. évi március hó 13. napján.

Kótsch, kir. aljbíró.**Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.**

Ezen hirneves háziaszer ellentáll az idő megpróbáltatásnak, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazatik közvényűnél, oszdnál, tagzaggatásnál és meghűléseknel és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házaszer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti áron majdnem minden gyógyszerárban kszletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapestben. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter czéjgyezés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállítók. RUOOLSTAD



Első cs. és kir. osztrák-magyar kizárólag szab.
Homlokzat-festék-gyár
KRONSTEINER KÁROLY
 Bécs, III. Hauptstrasse 120. sz. (saját házában)
 Az arany éremmel kitüntetve.

Főhercegi és hercegi uradalmak, cs. és kir. katonai intézőségek, vasutak, ipari-, bánya- és gyári társulatok, építési vállalatok, építőmesterek, ugyszintén gyári és ingatlan tulajdonosok szállítója.
 E homlokzat-festékek, melyek mészből feloldhatók, száraz állapotban, poralakban és 4 különböző mintában külön-külön 10 krtól felfelé szállítanak és ami a festék szűrítettségét illeti azonos az olajfestékekkel.
 Mintakártya, ugyszintén használati utasítás kívánatra ingyen és bérmentve küldetik.

Nagymennyiségű Bútor

mely saját műhelyemben, szolid és tartós kivitelben készült, férjem elhalálása folytán

nagyon olcsón árusítom el,

melyre a n. é. közönség becses figyelmét tisztelettel felhívni van szerencsém.

Egyidejűleg az érdeklődők becses figyelmét arra is felhívni bátorodom, hogy ezen jó hírnévnek örvendő **butor-raktáromat, asztalos műhelylyel együtt** vagy anélkül hajlandó volnék egészben is átadni.

Teljes tisztelettel

özv. Dubay Istvánné

S.-A.-Ujhelyben, Kazinczy-utca 54. szám.

Hirdetmény.

A t. cz. közönség tudomására hozatik, hogy alulírott intézet földbirtokokra és S.-A.-Ujhelyben lévő házakra 10—50 évig terjedő

Törlesztési kölcsönöket

eszközöl.

A feltételekre vonatkozó bővebb felvilágosítással szolgál a

S.-A.-Ujhelyi Népbank mint Takarékpénztár.

Kiadó lakás.

A Kazinczy-utczában az 536. számú házban egy három szoba, előszoba, konyha és mellékhelyiségek-ből álló **utczai lakás** apr. hó 24-től bérbe adó.

Bővebb felvilágosítás ugyanott szerezhető.



Akar ön jó cognacot inni?

Kérjen mindig csak

TOKAJI COGNACOT

TOKAJ VAROS CZIMERÉVEL

(kigyós kereszt a hármass hegyen,)

mert különben értéktelen hamisítványt kap.

Valódi Tokaji Cognac kapható:

minden nagyobb fűszer- és csemege-kereskedésben és gyógyszer-tárban.

ELSŐ TOKAJI COGNACGYÁR

TOKAJ.

Főraktár: Nagy Ferencz, fűszer-, festék- és rövid-áru kereskedése S. A.-Ujhely Rákóczi-utca.

Vegyri ruhatisztító és selyem, szövet, gyapjú-ruha festő-üzlet.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy itt **S.-A. Ujhelyben**

gózerőre berendezett vegyi ruhatisztító, mű-, selyem és kelme-festő üzletemben.

elvállalok tisztításra: fejtetlen és fejtett báli-, utczai-, selyem-, plüsch-, szövet- és kreton-**ruhákat** bármily dus díszítéssel. — Továbbá uri- és női **öltönyöket:** egyenruhákat, báli belépőket, selyemkendőket, csipke-függönyöket, prémezett és himzett tárgyakat, gyermek-ruhákat, szallagot, nyakkendőt, keztyűt és minden itt fel nem sorolt tárgyakat.

Göz ruha festészetemet különösen ajánlom a közönség figyelmébe.

Festésre minden megunt színű, vagy színét hagyott női- és férfi ruhákat a volt eredeti színben, vagy a legdivatosabb színekben. Bolti minta után csakis tiszta világos színű szövetek alkalmasak. A férfi ruhák fejtetlen, a női ruhák szétfejtve, mivel így a kívánt szín tökéletesen elérhető.

Alkalmi ruha kívánatra a legrövidebb idő alatt tisztítatik. — Festésre adandó tárgyak 8 nap alatt festetnek.

Ajánlom továbbá téli ruhák festését, u. m. téli felöltők, köpenyek, női gallérok stb., melyek szép kivitelben és gyorsan eszközöltetnek.

Vidéki megbízásokat posta-utánvétellel a legpontosabban teljesítek.

Férfi- és női ruhák 24 óra alatt tisztítanak.

Magamat becses pártfogásába ajánlva maradtam

mely tisztelettel:

Főüzlet és nagyműhelyem: S. A. Ujhely, Kazinczy-u. 508. sz. a kereskedelmi bankkal szemben.

Rakovszky Sándor,
 vegyi tisztító és kelme-festő.

Folyó év április 24-ik napjától kezdve üzletemet és nagy műhelyemet saját házámban Bercsényi utca 45. sz. a foházszal átellenében helyezem át.

Zacherlin



Nicht
 in der
 Düte!

Egyedül valódi csakis üvegben!

Ez a valóban esalhatatlan és gyökeres irtószer minden-dennemű rovar ellen.

A valódi Zacherlin kapható:

S.-a.-Ujhelyben: Kincsesy Péter, Wid-der Gy., Fischer Haní, Behyna test., Grünbaum M., Nagy Ferencz, Klein Henrik, Klein Albert Malártsik György, Szentgyörgyi Vilms, Klein Géza, Kristóf Károly, Glück Samu, Szikszay Róza és Markus Safr.
 Abauj-Szántó: Blau Herman, Sövény Kál-mán, Friedmann Simoo, Klein Adólf, Klein Vilmos.
 Forró-Ecs: Haimann Salamon, Hercz-feld Lajos.
 Gálszécs: Grün Lajos, Engländer Ignác, Friedmann Lipót és Rosenberg Bernát.
 Homonnán: Friedmann Markus, Hocza Gyula, Klein Dávid és fia, Kuhaiszky Gyula, Pápay Pál, Szekerák Aladár,
 Rosenblüth Márkus, Szekerák Ambrus.
 Mándok: Richard Emil.
 N.-Mihályban: Glück Mór, Tolvay Imre, Bucszinsky Lajos, Marmorstein Jenő, Wünschendorfer K. és Landesmann Vilmos.
 Sárospatakon: Pavletits György s Palszó Lászlónál.
 Szerencsen: Turcsányi Ferencz.
 Tállyán: Gottfried Sámuel.
 Tokajon: Frisch Vilmos, Helm Samu Morgenstern Izidor, Olay Lajos, Zákó Soma, Gross Izrael.
 Varannón: Cseri Herman, Gaál Sándor, Friedmann és Rosenberg, Rosenblüth Sándor.

Van szerencsém tudatni, hogy a
Lefkovits Bernát-féle

(S.-A. Ujhely, főtér Korinkó-féle házban lévő)

férfi-, női-divatáru, rőfös-, vászon és posztó

csődtömögét

megvettem, s azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a tisztelt vevő közönséget igen olcsó áron finom jó áruval szolgálhatom ki.

Tisztelettel

Fábry áruháza.

Főzlet Nagyváradon.

Ügyes elárusító leányok itten felvételnek.

Keil-lakk

(Glasur)

legkitünőbb mázó-szer puha padló számára, 1 nagy palaczk ára 1 frt 35 kr. — 1 kis palaczk ára 68 kr.

Viaszk-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénymáz

képkeretek stb. bearányozására. 1 kis palaczk ára 20 kr.

Fehér „Glasur“-fénymáz

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujonnan befestésére. 1 kis doboz ára 45 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr. Mindenkor kaphatók

BEHYNA TESTVÉREKNÉL, S.-A.-UJHELY.

Kleinmann és Klein

tölgy-, épület- és szerszámfa raktára
S.-A.-Ujhely, Deák-utca (fapiacz).

Raktárunkban készletben vannak és mindenkor kaphatók
Tölgyfa gerendák, szarufák, léczek, továbbá:
Kapu oszlopok 1 frttól 2 frt 50 krig.
Kerítés oszlopok 35 krtól 65 krig.

Ajánljuk kerékvártónknak **szerszámfákat, keréktalpak** és **küllőket**; **nyirfa** és **bükkfa rudakat,** ugyszintén nagy raktárt tartunk fűrészelt **tölgyfa** deszkákból.

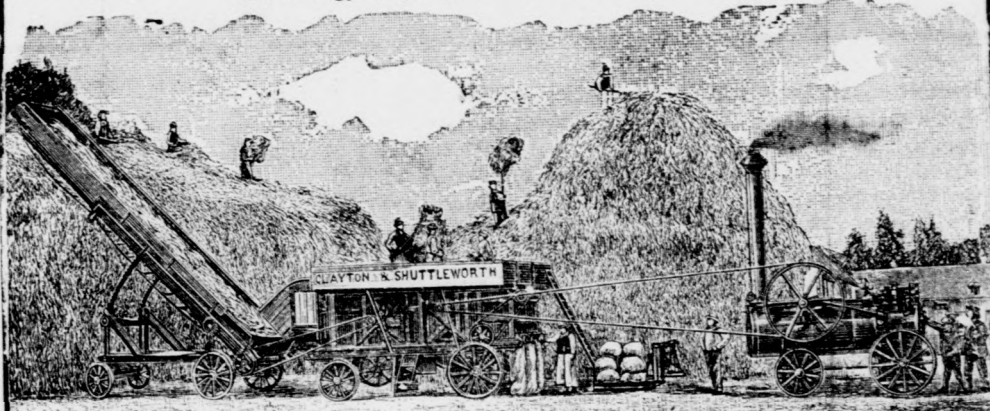
25 frton felüli megrendeléseket helyben házhoz, vidékre a helybeli állomáshoz ingyen szállítjuk.

Az uszoda szomszédságában lévő volt Vályi-féle kertből építkezésre alkalmas **házhelyeket** adunk el, akár egészben, akár pedig parcellákra osztva 10 évi amortizáció mellett.

Kleinmann és Klein.

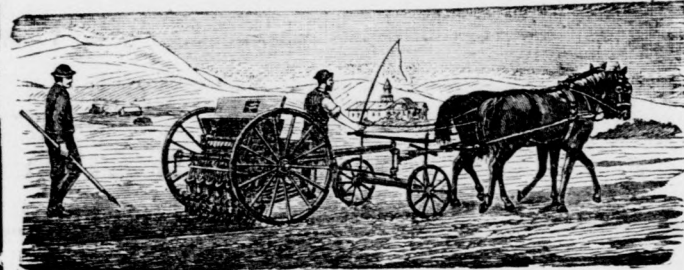
Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:



Locomobil és gőzeséplőgép-készletek

2 1/2 egész 12 lóerőig, szalmakazalozók, továbbá járgány-cséplőgépek, lóhere-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszaló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.



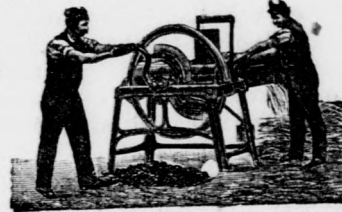
„Columbia-Drill“

legjobb sorvetőgépek, szecsakavágók, répavágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrlő-malmok, egytetemes acél-ekék.

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.



Részletes árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.



Lincoln törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.

Sürgöny-czim: **„KEGYELET“ S.-A.-Ujhely.**

KEGYELET

temetkezési vállalat

S.-A.-Ujhelyben

„Kegyelet“

KEGYELET

temetkezési vállalat

S.-A.-Ujhelyben

elvállal mindenféle temetéseket **vidéken is,** és pedig a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

Raktáron tart dus választékban: érez- és fakoporsókat, továbbá finom nickl-koporsókat, sarcophagot, mindenféle szemfedeleket, érez-, mü- és élővirág koszorúkat, szallagokat, viasz- és szurokfáklyákat.

Fakoporsók 1 frttól kezdve feljebb, érczkoporsókat gyermekeknek 7 frttól feljebb, nagynak 1 öl nagyságban 35 frttól egész 700 frtig.

A „KEGYELET“ temetkezési vállalat S.-A.-Ujhelyben

elvállal kápolnák, termek, szobák bevonását gyászszal, hullák elszállítását és hozatalát, rendelkezik üveges és oszlopos gyász-kocsival, koszoru-kocsival és saját testőrökkel, szóval minden a temetéshez szükségeltető kellékekkel.

A legcsekélyebb rendelménynél is gyors és pontos kiszolgálás biztosítottik.

A gyászeset megtörténtével, a hozzátartozók bármi módon tett értesítésére — **vidékre is** — a lehető legrövidebb idő alatt az intézet megbizottja tiszteletét teendi a rendelmény átvétele végett és gondoskodik annak gyors és pontos kiviteléről.

A „KEGYELET“

temetkezési intézet Sátoralja-Ujhelyben
gyászkelmek és gyászfátyolok nagy raktára.
Gyászruhák hölgyek és urak számára 12 óra alatt elkészítettnek.

Kiváló tisztelettel:

Schön Sándor és Társa.

Sürgöny-czim: **„KEGYELET“ S.-A.-Ujhely.**

S.-A.-Ujhely. nyomtatott a „Zemplén“ gyorsaitóán